374

**EURO HABITAT za poslovanje nekretninama d.o.o., u stečaju**
Opatija, Sveti Florijan 5
Nada Barišić, stečajna upraviteljica
Mirka Jengića 33
51000 Rijeka

U Rijeci, 23. srpnja 2019.g. Na posl.br. St-53/2017

TRGOVAČKI SUD U RIJECI
51000 RIJEKA

**Predmet**: Prijedlog stečajne upraviteljice za sazivanje skupštine vjerovnika EURO HABITAT d.o.o., u stečaju

Kao što je navedeno u podnijetim Izvješćima o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase, na Općinskom sudu u Rijeci Stalna služba u Opatiji, vodi se parnični postupak pod posl. br.P -1106/2018 (ranije P-139/08) između EURO HABITAT d.o.o., u stečaju, kao tužitelja i tuženika 1. Grada Opatije, Maršala Tita 3, Opatija OIB:99455464348 i 2. tuženika Liburnijske vode d.o.o., Liburnijska 2, Ičići, OIB:90703189967, radi isplate iznosa od 1.337.088,43 kn.

Stečajni dužnik je svoje potraživanje koje ima prema tuženicima, a koje je predmetom navedenog parničnog postupka , na osnovi Ugovora o ustupu tražbine koji je sklopljen dana 18. veljače 2013.g., između EURO HABITATA d.o.o., kao ustupitelja i OCTANS d.o.o., iz Rijeke, Strossmayerova 16, OIB:6845598829 kao primatelja, ustupio primatelju Octans d.o.o., iz Rijeke, uz naknadu koja je utvrđena posebnim Sporazumom.
Octans d.o.o. , je dana 19. veljače 2013.g. na račun ustupitelja tj. stečajnog dužnika uplatio ugovorenu naknadu.
Stavkom 3.članka 4. Ugovora o ustupu tražbine utvrđeno je da je ustupitelj tražbine obvezan poduzeti sve potrebne radnje radi pravomoćnog utvrđenja postojanja tražbine, te da ako dođe do ukidanja presude, ustupitelj je obvezan nastaviti parnični postupak do njegovog pravomoćnog okončanja i odgovara primatelju za naplativost tražbine koja se Ugovorom o ustupu, ustupa. Slijedom navedenog, Euro habitat d.o.o., je kao ustupitelj tražbine, a nakon ukidanja prvostupanjske presude i vraćanja na ponovni postupak, nastavio voditi i dalje parnični postupak. Rješenjem Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Opatiji od 23. studenog 2017.g., posl.br.4210/15 utvrđen je prekid postupka.

1.Tuženik, Grad Opatija je prijavio u stečajnom postupku svoje potraživanje s osnove parničnih troškova iz naprijed navedenog parničnog postupka, (stari posl.br. P-4210/15) , u iznosu od 30.487,50 kn. Stečajni upravitelj je osporio tražbinu vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u navedenom iznosu, jer je među strankama radi te tražbine u tijeku parnični

postupak, te je Grad Opatija upućen na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine.

1. Tuženik Grad Opatija je obavijestio o tome Općinski sud u Rijeci Stalnu službu u Opatiji i predložio je nastavak prekinutog parničnog postupka sukladno čl. 269. Stečajnog zakona. Rješenjem suda od 12.ožujka 2018. godine određen je nastavak postupka.
Održan je sastanak s predstavnicima Octansa d.o.o., kojem je prisustvovao i raniji zastupnik dužnika po zakonu, odvjetnik koji je zastupao stečajnog dužnika u navedenom predmetu, te stečajna upraviteljica. Predstavnik Octansa d.o.o., i dalje traži da sukladno Ugovoru o ustupu tražbine, stečajni dužnik i dalje nastavi voditi parnični postupak i da ga u istom nastavi zastupati dosadašnji odvjetnik, a da će Octans d.o.o., u cijelosti snositi parnične troškove u navedenom predmetu. Iz Izjave od 06. srpnja 2018.g., koja je dostavljena stečajnoj upraviteljici, proizlazi da se Octans d.o.o., obvezuje podmiriti sve nastale i buduće troškove iz parnice koja se sada vodi pod posl.br. P-1106/18 pred Općinskim sudom u Rijeci, Stalna služba u Opatiji. Navedena Izjava je priložena je uspis uz Izvješće.

Ročište u navedenom predmetu održano je dana 17. rujna 2018.g., na kojem je odvjetnik koji zastupa stečajnog dužnika uložio u spis Ugovor o ustupu tražbine od 08. veljače 2013., te preinačio tužbeni zahtjev na način da su tuženici dužni trgovačkom društvu Octans d.o.o., Rijeka, solidarno isplatiti iznos od 1.337.088, kn sa zateznom kamatom, a koju preinaku sud nije prihvatio.
Presudom od 26. listopada 2018.g., odbijen se tužbeni zahtjev u cijelosti i naloženo je tužitelju da naknadi tuženicima parnični trošak i to prvotuženiku Gradu Opatiji iznos od 62.815,00 kn i drugotuženku Liburnijske vode d.o.o., iznos od 7.500,00 kn.
Na navedenu presudu tužitelj je podnio žalbu.
Presuda i žalba nalaze se u spisu. Predmet se nalazi na Županijskom sudu u Rijeci, posl br.Gž-16/2019

Kako je unovčena jedina nekretnina stečajnog dužnika, a naprijed navedeni parnični postupak je još uvijek u tijeku, predlaže se sazivanje skupštine vjerovnika sa

dnevni redom:

1. Donošenje odluke o daljnjem postupanju u parničnom postupku koji se vodio na Općinskom sudu u Rijeci, Stalna služba u Opatiji pod posl.br. P-1106/2018, a sada po žalbi tužitelja na Županijskom sudu u Rijeci pod posl.br. Gž-16/2019

Nada Barišić, stečajni upravitelj

NADA BARIŠIĆ Digitally signed by NADA BARIŠIĆ Date: 2019.07.24 11:52:18 +02'00'

Prilozi: Ugovor o ustupu tražbine od 18.02. 2013.
Sporazum o naknadi o ustupu tražbine od 18.02.2013.
Izvod 5/1 Alpe-Adria-Bank d.d. od 19.02.2013.
Izjava primatelja OCTANS d.o.o., od 06.07.2018.
Presuda OS Rijeka, SS u Opatiji od 26.10.2018., posl.br. P-1106/2018
Žalba tužitelja od 12.11.2018.

396

*ODVJETNIČKO DRUŠTVO*
*ORLIĆ I SURADNICI d.o.o.*
*Rijeka, A. Starčevića 7, ☎ 212 089*

Na broj P-1106/
Rijeka, 9. 11. 2018.

OPĆINSKI SUD

O P A T I J A

Tužitelj: Eurohabitat d.o.o.(OIB 89100940248) u stečaju iz Opatije, koga zastupa

Tuženici: 1/ Grad Opatija koga zastupa ZOU Knežević, Bradamante i dr.
2/ Liburnijske vode d.o.o. iz Ičića.

**ŽALBA TUŽITELJA**

protiv presude broj P-1106/18 od 26. 10. 2018., i rješenja od 17. 9. 2018. kojim nije dopuštena preinaka tužbenog zahtjeva — četverostruko

Tužitelj presudu pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava i zato podnosi ovu žalbu. Rješenje od 17. 9 . 2018. pobija zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava.

O b r a z l o ž e nj e

Odlučujući o onome što tužitelj nije tražio sud je počinio apsolutno bitnu povredu odredbi Zakona o parničnom postupku opisanu u čl. 354. st. 2. toč. 11. jer presuda nema razloge i ne može se ispitati. Naime, tužitelj je tužbenim zahtjevom postavljenim podneskom od 23. 9. 2010. godine tražio da mu tuženici solidarno isplate iznos od 1.337.088,43 kn sa zakonskom zateznom kamatom od završetka radova do isplate. Prvom prvostupanjskom presudom donesenom u ovom predmetu broj V P-139/08-41 od 7. 12. 2010. sud je iz nekog, tamo neobrazloženog razloga presudio naloživši tuženicima da tužitelju solidarno plate iznos od 828.194,49 kn sa zateznom kamatom od 4. 3. 2008., a drugotuženiku da tužitelju isplati daljenji iznos od 508.893,94 kn također s zateznom kamatom od 4. 3. 2008. godine.
U ponovljenom postupku, pobijanom presudom sud ne odlučuje o tužbenom zahtjevu koji je postavio tužitelj podneskom od 23. 9. 2010. već, čini se, o izreci presude V P-139/08-41 što je nedopušteno. Stranke postupka nisu raspravljale o onome što je odlučio sud u prvoj svojoj, ukinutoj, presudi već o tužbenom zahtjevu tužitelja. Da bi zbrka bila veća, sud u obrazloženju pobijane presude izričito navodi da je tužitelj konačni tužbeni zahtjev postavio podneskom od 23. 9. 2010., a svejedno odlučuje o nepostojećem zahtjevu. Izreka presude, očito proturječi razlozima presude i zato se presuda ne može ispitati što predstavlja bitnu povredu odredbi ZPP-a iz čl. 354. st. 2 toč. 11.

./...

Nakon desetljeća trajanja postupka, i nakon što je prvostupanjski sud djelomično postupio po uputi Županijskog suda iz odluke Gž-722/2011 te proveo dokaze radi utvrđivanja koji dio izgrađene komunalne infrastrukture je izgrađen u skladu s građevinskim dozvolama te u skladu s DPU Mali Baredi i utvrdio koji dio infrastrukture se može zadržati u prostoru prvostupanjski sud donio je presudu kojom odbija tužbeni zahtijev u cijelosti. Ta odluka pogrešna je i protivna stanju spisa i provedenim dokazima zbog krivog zaključka da su radovi izvedeni bez građevinske dozvole u pretežitom dijelu pa da se stoga ne može govoriti o pravno relevantnom prijelazu imovine tužitelja tuženiku. Takav zaključak pogrešan je već zbog toga što među strankama nije sporno da tuženici koriste komunalnu infrastrukturu koju je izgradio tužitelj, a bili su je, prema Zakonu o komunalnom gospodarstvu, dužni izgraditi tuženici. Prvotuženik naplaćuje komunalnu naknadu za usluge koje pruža korisnicima zahvaljujući infrastrukturi koju je izgradio tužitelj. Pritom ne stoji navod prvotuženika da naplaćuje korištenje komunalne infrastrukture s obzirom da je ista priključena na krajnju točku njihove infrastrukture. Naime, tužitelj nije gradio priključak za svoje kuće (kućni priključak) već komunalnu infrastrukturu za cijelo područje obuhvaćeno Detaljnim planom uređenja Mali Baredi, sukladno planu izgradnje te infrastrukure.

Da su infrastrukturu na području Mali Baredi planirali graditi tuženici dokazuje činjenica da je predstavničko tijelo prvotuženika donijelo program gradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture sukladno DPU Mali Baredi. Baš temeljem činjenice da postoji DPU Mali Baredi i program gradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture tužitelj je dobio građevinsku dozvolu za izgradnju višestambenih objekata. Da prvotuženik nije donio detaljni plan uređenja Mali Baredi i program gradnje objekata... (objavljen u Službene novine PGŽ 33/03) tužitelj ne bi dobio građevinsku dozvolu, a prvotuženik ne bi od tužitelja mogao naplatiti više od milijun kuna komunalnog doprinosa. Nakon što je tužitelj platio komunalni doprinos tuženici su počeli otezati s izgradnjom komunalne infrastrukture postupajući suprotno dogovoru o izgradnji komunalne infrastrukture po DPU Mali Baredi (u spisu). Na taj način tuženici su prisilili tužitelja da sam izgradi komunalnu infrastrukturu. Naime, tuženici su iskoristili situaciju u kojoj je tužitelj temeljem valjane građevinske dozvole izgradio višestambenu zgradu i prodao u njoj stanove, a zgrada zbog njihovog nedjelovanja, zbog njihovog neizvršavanja zakonske obveze izgradnje komunalne infrastrukture nije mogla biti priključena na komunalnu infrastrukturu jer je tuženici nisu izgradili. Tužitelj je bio suočen s najavama mnogobrojnih tužbi, raskidima ugovora o kupoprodaji stanova i gubitkom milijunskkog iznosa plaćenog za komunalni doprinos te je učinio jedino što je mogao – sukladno DPU Mali Baredi izgradio je komunalnu infrastrukturu. O gradnji su tuženici bili upoznati, a nakon što su radovi završeni prvotuženik je ispitao napravljene instalacije donio zaključak da je ona spremna za preuzimanje u javnu uporabu te je prvotuženik komunalnu infrastrukturu preuzeo i počeo naplaćivati komunalnu naknadu. O svemu tome postoje dokazi u sudskom spisu i sud ih u obrazloženju presude taksativno navodi, međutim, ne sudi temeljem njih.

Suprotno provedenim dokazima i ispravama u sudskom spisu, sud zaključuje da je većina radova izvedenih po tužitelju suprotna građevinskoj dozvoli. Takav zaključak protivan je provedenim vještačenjima, jer vještakinja Badžek ustvrđuje: "... na pitanje kvalitete instalacija utvrđeno je da je izvedena instalacija ispravna u vrijeme **primopredaje radova.**" Glede toga koliko je radova izvedeno u skladu s građevinskom dozvolom te koliko se onih koji su izvedeni bez građevinske dozvole može zadržati u prostoru vještak Želimir Vasilj je u dopuni nalaza i mišljenja od 1. srpnja 2015. godine istaknuo kako je utvrdio da je za sanitarnu kanalizaciju u dužini od 68,50 m izdana građevinska dozvola, dok za dionicu sanitarne kanalizacije u dužini od 19,50 m nije potrebna građevinska dozvola. Za oborinsku kanalizaciju u dužini od 59,5 m (od okna 8 do 12) nije izdana građevinska dozvola te da ju je potrebno ishoditi, a za dionicu od 68,50 m (od RO 12 do RO 14) da je položena u trasi dionice sanitarne kanalizacije za koju je dobivena građevinska dozvola. Za vodovod i hidrantsku mrežu vještak utvrđuje da nije izdana građevinska dozvola te ju je potrebno ishoditi. Zatim utvrđuje da za radove asfaltiranja nerazvrstane ceste nije potrebna građevinska dozvola, te da za izgradnju parkirališta na k.č.br. 1029/58 k.o. Veprinac također nije potrebna građevinska dozvola. Na koncu vještak je ustvrdio da predmetne građevine koje nisu obuhvaćene građevinskom dozvolom **jest moguće zadržati u prostoru jer su izgrađene u skladu s planskom infrastrukturom tada važećeg DPU Mali Baredi.** Dakle, prema stajalištu vještaka Vasilja za veći dio radova koje je izveo tužitelj ili je izdana građevinska dozvola ili nije niti potrebna, ali još važnije sve građevine komunalne infrastrukture koje je izgradio tužitelj **moguće je zadržati u prostoru.**

Županijski sud u Rijeci odlučujući o ranijim žalbama u ovom predmetu u odluci Gž-722/2011 jasno navodi da se o pravno relevantnom prijelazu vlasništva ne bi moglo govoriti samo u slučaju da je objekte komunalne infrastrukture izvedene sukladno (ne)izdanim dozvolama nemoguće zadržati u prostoru. Dakle, ako ih je moguće zadržati u prostoru (kao što tvrdi vještak) došlo je do pravno relevantnog prijelaza imovine tužitelja u imovinu tuženika odnosno stjecanja koristi izvršenom radnjom (čl. 210. stavak 1. i 2. ZOO-a). Zašto je prvostupanjski sud, uz nespornu činjenicu da su tuženici preuzeli infrastrukturu i da od nje imaju koristi, zaključio da nije došlo do stjecanje bez osnove na strani tuženika u obrazloženju pobijane presude nije navedeno. Sud kao razloge spominje da se tužitelj trebao obratiti prvotuženiku radi dobivanja suglasnosti i sklapanja ugovora ali taj je stav potpuno pogrešan. Upravo zbog toga što tuženici nisu izvršili svoje obveze iz plana izgradnje komunalne infrastrukture sukladno DPU Mali Baredi kako su se obvezali međusobnim dogovorom o izgradnji komunalne infrastrukture po DPU Mali Baredi tužitelj je bio primoran infrastrukturu napraviti sam. S radovima su tuženici bili upoznati; drugotuženik je postavljene instalacije po završetku radova ispitao te obavijestio prvotuženika da se mogu preuzeti u javnu uporabu. Pri tome je utvrđeno da je tužitelj postavio instalacije dovoljne ne samo za svoje objekte već i za cijelo područje obuhvaćeno DPU Mali Baredi (uostalom, i često spominjani novi dječji vrtić izgrađen na tom prostoru sad ih koristi).

Uz instalacije koje je postavio tužitelj istovremeno su, u kanale koje je iskopao tužitelj postavljene i telekomunikacijske instalacije (postavio ih je Hrvatski telekom).

./...,

Tužitelj je svojim radom i ugradnjom svog materijala napravio koristan posao za tuženike od kojeg prvotuženik, osim što ostvaruje jedno od svojih funkcija kao jedinice lokalne samouprave, čak ubire prihode u vidu naplate komunalne naknade i naplate parkiranja na parkiralištu koje je izgradio tužitelj, a prvostupanjski sud svejedno zaključuje da nije došlo do prelaza imovine s tužitelja na tuženika, odnosno do stjecanja bez osnove na strani tuženika. Prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbe tada važećeg Zakona o obveznim odnosima iz čl. 210. i 218. tog Zakona zaključivši da imovina tužitelja nije prešla u imovinu tuženika, odnosno da tužitelj nije učinio izdatak koji su po Zakonu o komunalnom gospodarstvu bili dužni učiniti tuženici čime se ostvario žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Tijekom postupka drugotuženik je sudu dostavio nekoliko okončanih situacija kako bi vještak izračunao prosječnu vrijednost radova, međutim, dostavljena dokumentacija bila je manjkava što je tijekom postupka isticao tužitelj (primjerice podneskom od 1. 9. 2017.). Drugotuženik je dokumentaciju, suprotno čl. 107. ZPP-a dostavio u jednom primjerku, a sud je nije o njegovom trošku umnožio za ostale sudionike postupka. Kad je temeljem te dokumentacije vještak Vasilj izradio II. dopunu nalaza i mišljenja od 18. 6. 2016. on u svoj nalaz nije korektno prenio sadržaj dostavljene mu dokumentacije. Kako se vidi iz priloga njegovom nalazu gdje npr. analizira okončanu situaciju poduzeća Gradnja plus d.o.o. za radove na vodovodu naselja Ičići nedostaje makar 46 stranica koje se odnose na trošak materijala pa su stranice numerirane 42, 82, 86. Na tim stranicama stoji primjerice cijev dn 250 mm, 200m: *"ne nuditi"*, okno dn 800 mm, 40 kom: *"ne nuditi"*... Tužitelju ni njegovu punomoćniku ova kompletna dokumentacija nije nikada dostavljena – a nalazi se u sudskom spisu. Za nevjerojatnu činjenicu da je sudu i vještaku dostavljena različita dokumentacija od one koju je vještak prikazao u svom nalazu tužitelj je saznao tek uvidom u spis nakon okončanja postupka. Na to da izvrši uvid u spis ponukao ga je iskaz vještaka s posljednjeg ročišta gdje nije uspio obrazložiti razliku između troškova dobave i ugradnje materijala (2.650,00 kn : 500.000,00 kn) koje je komparirao u svojoj dopuni nalaza i mišljenja od 18. 6. 2016. godine.

Činjenica da vještak izrađuje dopunu nalaza i mišljenja temeljem okončanih situacija koje je dostavio drugotuženik već je sama za sebe dovoljno neumjesna, no to da vještak u dopuni nalaza i mišljenja tako pribavljenu dokumentaciju koristi samo parcijalno na način da prešućuje, zapravo skriva kako u njoj nisu naveden troškovi materijala - direktno pogodujući tuženicima zahtijeva možda i ozbiljniju reakciju. No, od prvostupanjskog suda je bilo kakva reakcija izostala čime je počinjena povreda ZPP-a iz čl. 354. st. 1. povezana s čl. 259 st. 1. jer sud nije rukovodio vještačenjem, nije tražio objašnjenje u vezi s razlikom u dokumentaciji koju je dostavio drugotuženik i onom koju je koristio vještaka – iako je sud uz drugotuženika jedini znao za tu razliku, nije o tome ništa pitao vještaka.

Time što sud nije dostavio svim strankama u sporu cjelokupnu dokumentaciju koju je dostavio drugotuženik i koja je (valjda cjelovita) proslijeđena vještaku sud je počinio još jednu bitnu povredu odredbi ZPP-a, onu opisanu u čl. 354. st. 2. toč. 6. tog Zakona.

Odluka suda kojom ne dopušta preinaku tužbenog zahtjeva na način da naloži tuženicima da utuženi iznos isplate TD Octans d.o.o. (koje je ugovorom o ustupu tražbine iz 2013. godine stekło potraživanje tužitelja prema tuženicima) trebala je biti dostavljena strankama u ovjerovljenom prijepisu. Činjenica da nije tako postupljeno predstavlja bitnu povredu odredbi Zakona o parničnom postupku opisanu u čl. 354. st. 1. vezano uz čl. 343. st. 2. ZPP-a i zato tužitelj to rješenje pobija ovom žalbom.

Podneskom od 17. 9. 2018. tužitelj nije suštinski promijenio tužbeni zahtjev pa se zapravo ne radi o preinačenju tužbe. Tužitelj je sukladno novim okolnostima, u skladu s čl. 195. ZPP-a zatražio da sud donese presudu kojom će naložiti tuženicima da tražbinu koju tužitelj ima prema njima ispune novom vjerovniku sukladno ugovoru o ustupu tražbine. Sud je preinaku trebao dopustiti imajući u vidu i načelo ekonomičnosti postupka. Učinjena preinaka svrsishodna je za rješenje odnosa parničnih stranaka, a to je osnovni kriterij kojim bi se sud trebao rukovoditi. Naime, ukoliko su tuženici nešto dužni tužitelju onda su to dužni isplatiti onome kome je tužitelj ustupio tražbinu (čl. 80., 82. Zakona o obveznim odnosima). Dakle u meritumu stvari se ništa bitno ne mijenja. Pobijano rješenje protivno je i čl. 190. st. 2., te čl. 195. Zakona o parničnom postupku. Razlozi odbijanja zahtjeva za preinaku loše su obrazloženi. Sud tako obrazlaže odbijanje preinake tužbe činjenicom da je ovaj spor započeo 4. ožujka 2008. godine, međutim, za to nije odgovoran upravo i jedino tužitelj pa da bi ga nedopuštanjem preinake tužbe trebalo kažnjavati. Također, ni to što je po stajalištu prvostupanjskog suda postupak sazrio za presuđenje nije razlog za odbijanje preinake jer bi odlukom o preinakom postavljenom tužbenom zahtjevu sud konačno razriješio odnose među strankama.

Činjenicu da sud tužbeni zahtjev nalazi neosnovanim u cijelosti još u vrijeme donošenja rješenja o dopustivosti preinake bolje je bilo ne spominjati kao razlog nedopuštanja preinake. Naime, u vrijeme odlučivanja o preinaci tužbenog zahtjeva (za vrijeme trajanja glavne rasprave) sud nije mogao ni smio imati formiranu odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva jer postupak nije okončan, sud još nije izvršio uvid u spis, u provedene dokaze i dokumentaciju koja prileži spisu. Vrijedi i obrnuto: o tužbenom zahtjevu sud odlučuje presudom nakon zaključenja glavne rasprave, a ne prilikom odluke o preinaci tužbenog zahtjeva. Stoga razloge za odluku o preinačenju tužbe ne može donijeti temeljem zaključka o (ne)osnovanosti tužbenog zahtjeva koji je (po zakonu) mogao donijeti tek nakon zaključenja glavne rasprave.

Zaključak suda da je preinakom obuhvaćen i dio tužbenog zahtjeva o kojem je pravomoćno odlučeno trebao je rezultirati odbacivanjem tog dijela tužbe, a ne stavom da je zbog toga preinaka nedopuštena. Rješenje o preinaci tužbenog zahtjeva procesno je rješenje.

Ustrajući i kod ranijih svojih navoda iz ove parnice, tužitelj predlaže da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači usvajanjem tužbenog zahtjeva, podredno, da je s pozivom na čl. 369. st. 4. ZPP-a ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

*Popis troškova:*

| | |
|---|---|
| *1. Sastav žalbe* | *13.400,00 kn,* |
| *2. PDV* | *3.350,00 kn,* |
| *3. Sudske pristojbe* | *10.000,00 kn.* |
| *Ukupno:* | *26.750,00 kn.* |

Tužitelj p.p.
ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ORLIĆ I SURADNICI d.o.o.

381

Gž - 16/19
Žalba uključena

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Maršala Tita 4
51410 Opatija

Posl.br. 81 P-1106/2018-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Opatiji po sucu tog suda Senki Kirša kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Eurohabitat d.o.o. Opatija, Sv. Florijana 5, u stečaju,OIB: 89100940248, zastupanog po punomoćnicima Pere Orliću i Ive Orliću, odvjetnicima iz Rijeke protiv tuženika: 1. Grad Opatija, M. Tita 3, OIB: 99455464348, zastupan po punomoćnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Veljko Knežević, Edi Bradamante, Mira Hinić Muslim, Ivana Radić, Bojana Pavković, Senka Perhat Smiljanić i Neven Knežević iz Rijeke i 2. Liburnijske vode d.o.o. Liburnijska 2, Ičići, OIB: 90703189967, zastupan po punomoćnici Ivori Hrunčev, dipl. pravniku, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave održane dana 17. rujna 2018. u nazočnosti pun. tužitelja, punomoćnika prvotuženika i punomoćnice drugotuženika, po objavi od 26. listopada 2018.

presudio je

I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I.Nalaže se tuženicima da tužitelju solidarno isplate iznos od 828.194,49 kuna sa zateznom kamatom od 04. ožujka 2008. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

II.Nalaže se drugotuženiku da tužitelju isplati daljnji iznos od 508.893,94 kune sa zateznom kamatom od 04. ožujka 2008. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

III.Nalaže se tuženicima da tužitelju naknade prouzročeni parnični trošak."

II/ Nalaže se tužitelju da tuženicima nadoknadi prouzročeni parnični trošak i to prvotuženiku Gradu Opatiji iznos od 62.815,00 kuna (slovima: šezdeset i dvije tisuće osamsto i petnaest kuna),a drugotuženiku Liburnijske vode d.o.o. iznos od 7.500,00 kuna (slovima: sedam tisuća petsto kuna), sve u roku od 15 dana.

III/ Odbija se prvotuženik Grad Opatija sa preostalim dijelom zahtjeva za naknadom parničnog troška, sve preko iznosa utvrđenog u točki II izreke ove presude, do traženog iznosa od 70.175,00 kuna.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da su predmet ovog postupka radovi koje je tužitelj izveo na objektima komunalne infrastrukture čija je izgradnja obveza Grada Opatije prema DPU Mali Baredi odnosno kojima upravlja drugotuženik. Vrijednost izvedenih radova da iznosi 1.339.078,20 kuna,a odnose se na radove izgradnje kompletne fekalne kanalizacije, vodovodne kanalizacije, oborinske kanalizacije, izgradnju trafostanice, telefonskih instalacija, asfaltiranje ceste i parkirališta. Tužitelj kao investitor višestambene zgrade na z.č. 1029/58 k.o. Veprinac u zoni i na području DPU Mali Baredi da je bio faktički u situaciji da je morao prihvatiti izvođenje radova komunalne infrastrukture koje da je i izveo do kraja 2003. godine. Tužitelj da se bezuspješno obraćao tuženiku za mirno rješenje spora. Tuženik Grad Opatija da je otklanjao svoju odgovornost za isplatom izvedenih radova navodom da stranke nisu imale zaključen pisani ugovor niti da je bila izdana suglasnost za izvođenje radova. Izvedeni radovi da su sukladni lokacijskim dozvolama, dakle da su sukladni sa DPU Mali Baredi, a radovi izvedbe fekalnih voda da su čak i pokriveni građevnom dozvolom. Nadležne službe drugotuženika da su pregledale izvedene radove, te su dopisom od 25. svibnja 2007. godine izvijestile Grad Opatiju da se izvedeni radovi na fekalnoj kanalizaciji i vodovoda mogu kao ispravni preuzeti za javnu upotrebu, što da je i učinjeno. Tužitelj smatra da mu pripada pravo na naknadu vrijednosti ostvarene koristi tuženika zbog izvedenih radova koji nisu bili ugovorna niti zakonska obveza tužitelja,ali su zato bili zakonska obveza Grada kao onog subjekta lokalne samouprave kojemu je povjerena izgradnja objekata komunalne infrastrukture sukladno urbanističkim planovima. Pravo tužitelja ,a ujedno i obveza tuženika da proizlaze iz odredbi članka 210. Zakona o obveznim odnosima kojim je predviđeno da kada dio imovine jedne osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe,a taj prijelaz nema osnove u pravnom poslu ili zakoni, da je stjecatelj dužan vratiti tu imovinu,a ako to nije moguće da ju je dužan naknaditi u vrijednosti ostvarene koristi. Tužbenim zahtjevom traži solidarnu isplatu iznosa od 1.339.078,28 kuna sa zakonskim zateznom kamatama počam od dana 29. prosinca 2005. godine, a koje kamate potražuje sukladno članku 214. Zakona o obveznim odnosima od dana podnošenja zahtjeva, sve uz naknadu parničnog troška.

U odgovoru na tužbu prvotuženik je osporio kako visinu tako i pravnu osnovanost tužbenog zahtjeva. Istaknuo je prigovor promašene pasivne legitimacije. Navodi da se tužitelj u tužbi poziva na odredbu članka 210. Zakona o obveznim odnosima kojim navodi da je predviđeno da kada dio imovine jedne osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u pravnom poslu ili zakonu, da je stjecatelj dužan vratiti tu imovinu,a ako to nije moguće da je dužan naknaditi vrijednost ostvarene koristi. Prvotuženik tvrdi da nije ostvario nikakvu korist koju bi mu priskrbio tužitelj,a niti je bilo koji dio imovine tužitelja prešao na prvotuženika da bi mu sada bilo što trebao vratiti odnosno naknaditi vrijednost ostvarene koristi., pa da stoga nije ni pasivno legitimirana stranka u ovoj parnici. Ulaganja tužitelja koja su predmet tužbenog zahtjeva nisu prešla u vlasništvo prvotuženika, a niti to tužitelj ničim dokazuje. Infrastruktura je sagrađena bez građevne dozvole i bez suglasnosti prvotuženika. Iz zahtjeva tužitelja od 09. prosinca

2004.godine kojim se traži prekop ulice da je razvidno da je i sam svjestan da imovinsko-pravni odnosi u ulici A. Mihića nisu riješeni, a iz dopisa Upravnog odjela za komunalni sustav klase: 363-02/04-01/340 od 14. prosinca 2004. godine kojim se očituje na taj zahtjev da je razvidno da se suglasnost za raskop javnoprometne površine u svrhu polaganja komunalne infrastrukture ne može dati bez građevne dozvole, tako da je evidentno tužitelj polaganje komunalne infrastrukture vršio bez suglasnosti prvotuženika. Iz cjelokupne dokumentacije predmeta da je nesporno da je Grad Opatija izvršio sve svoje obveze u odnosu na tužitelja koje su navedene u rješenju klase: UP/I-363-02/30-01/09 od 03. studenog 2003. godine kojim je tužitelju za izgradnju višestambene građevine Mali Baredi na z.č. 1029/58 k.o. Veprinac odmjeren komunalni doprinos u iznosu od 1.087.534,80 kuna. Tužitelj da niti ne tvrdi da prvotuženik nije ispunio svoje obveze. Navedeno Rješenje da je doneseno na temelju tada važeće Odluke o komunalnom doprinosu kojom je člankom 10. propisano da obveznik komunalnog doprinosa može uz suglasnost Upravnog odjela za komunalni sustav Grada Opatija i sam snositi troškove gradnje objekata i uređaja iz članka 22. stavak 1. točka 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu,a da uvjete, prava i obveze u svezi s izgradnjom objekata i uređaja obveznik i Upravni odjel za komunalni sustav uređuju pisanim ugovorom. Navodi da je evidentno da prvotuženik tužitelju nije dao suglasnost za izvođenje radova jer da nisu međusobno zaključili ugovor. Stoga da je tužitelj u svoje ime i za svoju korist izvršio radove koje navodi da su izvršeni. Prvotuženik da je donošenjem DPU Mali Baredi kao i kroz cjelokupnu prepisku sa tužiteljem istom dao do znanja da će radove eventualno izvesti kada isti budu ugrađeni u program gradnje i komunalne infrastrukture, dakle prema dinamici, rokovima i mjerilima koje odredi nadležno tijelo prvotuženika – Gradsko vijeće. Navedeno da je razvidno iz članka 6. Ugovora o financiranju izrade DPU Mali Baredi zaključenog između tužitelja, Ljube Kovačević i Grada Opatije kojim je regulirano da Grad Opatija ne preuzima bilo kakvu obvezu u odnosu na investitore, u pogledu dužine rokova i procedure donošenja Plana, kao ni u pogledu samog sadržaja Plana niti u slučaju da tijela grada zaključe iz bilo kojeg razloga da je potrebno prekinuti proceduru donošenja Plana ili ako Gradsko vijeće odbije donošenje Plana. Stoga da se nedvojbenim ukazuje da je tužitelj krenuo u ulaganja bez adekvatne suglasnosti Grada Opatije, bez zaključenja ugovora sa Gradom Opatija , bez rješavanja imovinsko-pravnih odnosa u pogledu ceste, bez građevinskih dozvola za cestu i komunalnu infrastrukturu. U navedene radove tužitelj da je krenuo slijedeći svoj financijski interes , gradeći stambenu građevinu sa stanovima za prodaju, te mu je bilo kao investitoru u interesu da isti budu čim prije izvedeni . Stoga da se ne može primijeniti institut stjecanja bez osnove u odnosu na prvotuženika jer Grad Opatija da nije tužiteljevim ulaganjem stekao ništa. Komunalna infrastruktura – vodovodna i fekalna da nije u vlasništvu Grada Opatije, kao ni cesta, obzirom da evidentno na istoj nisu razriješeni imovinsko-pravni odnosi, te je izgrađena bez građevne dozvole što da je očito i pri podnošenju posljednjeg dopisa od strane tužitelja i njemu bilo poznato. Sve što je tužitelj izgradio radi nužnosti realizacije svog projekta, da je izgradio u svoju korist i za potrebe prodaje stanova na tržištu. Uz to napominje da je tužitelj radovima asfaltiranja samo sanirao oštećenja koje je sam stvorio prilikom polaganja potrebnih mu instalacija. Prigovara i oznaci datuma od kada teče zatezna kamata jer da je dan podnošenja zahtjeva dan podnošenja tužbe. Predlaže odbijanje tužbe i tužbenog zahtjeva uz naknadu parničnog troška u visini sudskih pristojbi.

U odgovoru na tužbu drugotuženik također ističe prigovor promašene pasivne legitimacije za dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na naknadu troškova za izgradnju

oborinske kanalizacije, za izgradnju trafostanice, za postavljanje telefonskih instalacija i za asfaltiranje ceste i parkirališta. Navedeni objekti da nisu u funkciji obavljanja djelatnosti drugotuženika i po tome da nisu mogli biti niti predani na upravljanje drugotuženiku. U tužbi da nisu specificirani izdaci za pojedine radove tako da iznesen prigovor nije moguće financijski odrediti. Što se tiče izgradnje vodovoda i fekalne kanalizacije tužitelj da sa drugotuženikom nije zaključio nikakav ugovor temeljem kojeg bi drugotuženik bio u obvezi makar i supsidijarno naknaditi trošak izvršen izgradnjom ove komunalne infrastrukture. Zakonski zastupnik tužitelja da je dolazio kod odgovornih osoba drugotuženika radi rješavanja svojih poslovnih problema – priključenja višestambene zgrade na komunalnu infrastrukturu. Isti da je upućen da pitanje financiranja izgradnje riješi sa Gradom Opatija sukladno odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu. Prema članku 30. st. 4. navedenog Zakona predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, u skladu sa predvidim sredstvima i izvorima donosi Program gradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture iz stavka 1., 2. i 3. tog članka, za četverogodišnje kalendarsko razdoblje. Pitanje financiranja izgradnje predmetne infrastrukture tužitelj da je trebao riješiti sa Gradom Opatija. U tom smislu za slučaj da izgradnja vodovoda i fekalne kanalizacije nije predviđena navedenim programom, tužitelj kao budući korisnik te infrastrukture da je trebao sa Gradom Opatija zaključiti ugovor temeljem kojega bi se utvrdili uvjeti financiranja izgradnje te infrastrukture kao i povrata uloženih sredstava. Navodi da nema zakonske obveze da bi drugotuženik bio u obvezi izvršiti povrat ulaganja izvršenih u izgradnju vodovoda i fekalne kanalizacije temeljem Zakona o komunalnom gospodarstvu koji se u ovom slučaju primjenjuje kao lex specialis. Dopis nadležne službe za razvoj i investicije kod drugotuženika kojim se Gradu Opatija dalo do znanja da je po zahtjevu investitora – tužitelja izvršen uvid u izgrađenu infrastrukturu na području Mali Baredi da nije nikakav dokaz kojim je izgrađena infrastruktura prenesena u imovinu drugotuženika. Za takav prijenos da bi bio potreban određeni pravni posao – ugovor iz čijeg sadržaja bi bilo vidljivo da na strani investitora postoji volja da izgrađenu infrastrukturu prenese u vlasništvo i na upravljanje drugotuženiku, a drugotuženik bi trebao iskazati volju da infrastrukturu preuzima na upravljanje i u svoje vlasništvo. Istim ugovorom da bi bilo nužno odrediti uz koje uvjete se vrši prijenos vlasništva. Ako bi pravni posao bio uvjetovan isplatom uloženih sredstava u izgradnju infrastrukture tada da je pitanje da li bi drugotuženik pristao na zaključivanje takvog ugovora. Tužitelj da nije ponudio ugovor kojim bi se izgrađena infrastruktura prenijela u vlasništvo i na upravljanje drugotuženiku bez naplate, pa da se postavlja pitanje pravnog statusa izgrađene infrastrukture. Drugotuženik da nije mogao spriječiti tužitelj da samoinicijativno gradi infrastrukturu niti mu odbiti priključenje na već izgrađenu infrastrukturu u vlasništvu drugotuženika. Sa pozicije pravnog statusa izgrađene infrastrukture drugotuženik stoji na stanovištu da se ovdje radi o priključku na vodu i odvodnju za višestambenu građevinu koji je investitor izgradio samoinicijativno, ne čekajući da financiranje proširenja javnog sustava izvrši jedinica lokalne samouprave. Ovo da nije jedini slučaj da investitor stambene ili druge građevine samoinicijativno gradi priključak koji prelazi udaljenost utvrđenu u Odluci o obvezi priključivanja na komunalnu infrastrukturu. Ako tužitelj sa Gradom Opatija riješi pitanje financiranja izgradnje predmetne infrastrukture, investitor – tužitelj da će biti dužan izvršiti prijenos vlasništva na Grad Opatiju odnosno drugotuženika kao upravljača javnim sustavom vodoopskrbe i odvodnje. Pozivanje tužitelja na odredbu članka 210, sada 1111. ZOO-a da nije osnovano jer da izgrađena infrastruktura nije prešla u imovinu drugotuženika. Uvjeti za takav prijelaz da su već istaknuti. Činjenica je da i u knjigovodstvenim evidencijama drugotuženika

nigdje se ne vodi povećanje financijske vrijednosti imovine osnovom tužbenog zahtjeva. Isto tako da ni u evidenciji osnovnih sredstava nema evidentiranog ogranka izgrađene infrastrukture. To što je izgrađena infrastruktura spojena na javnu infrastrukturu kojom upravlja drugotuženik da je pravno irelevantno. Za nastanak odnosa stjecanja bez osnove da je potrebno među ostalim da je na strani stjecatelja došlo do povećanja imovine,a na drugoj strani do smanjenja imovine. U ovom konkretnom slučaju na strani drugotuženika da nije došlo do povećanja imovine,a ni na strani tuženika da nije došlo do smanjenja imovine, jer prema stajalištu drugotuženika tužitelj da je vlasnik izgrađene infrastrukture za vodu i odvodnju. Predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva uz naknadu parničnog troška.

Proveden je dokazni postupak uvidom u dopis prvotuženika Grada Opatije, Upravnog odjela za komunalni sustav upućen tužitelju, klase. 363-02/06-01/206 od 21. prosinca 2007. godine (list 4 spisa), u dopis drugotuženika Komunalac do.o.o. upućen prvotuženiku Gradu Opatiji od 25. svibnja 2007. godine (list 5 spisa), u dopis tužitelja upućen prvotuženiku Gradu Opatiji od 28. prosinca 2005. godine (list 6 spisa), u dopis tužitelja upućen prvotuženiku Gradu Opatija od (list 7 i 8 spisa), u Zahtjev za polaganje komunalne infrastrukture upućen od strane tužitelja Upravnom odjelu za komunalni sustav prvotuženika od 08. prosinca 2004.g. (list 15 spisa); u odgovor Upravnog odjela prvotuženika tužitelju od 14. prosinca 2004.g. (list 16 spisa), u Rješenje Upravnog odjela za komunalni sustav Grada Opatije klase UP/I-363-02/03-01/09 od 03. studenog 2003. godine (list 17 do 19 spisa), u Ugovor o financiranju izrade DPU Mali Baredi Opatija (list 20 spisa), u vlasnički list za z.č. 1029/58 k.o. Veprinac (list 21 do 35 spisa), saslušan je z.z. tužitelja Mladen Žigulić (list 47 spisa) i svjedok Miljenko Ujčić (list 49 spisa), izvršen je uvid u III Izmjenu programa gradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture za 2005.g. (list 51 spisa), u Program gradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture za 2005. godine (list 53 do 55 spisa), u Dogovor o izgradnji komunalne infrastrukture pod DPU Mali Baredi (list 60 i 61 spisa), u dopis Upravnog odjela za komunalni sustav upućen Gradskom poglavarstvu od 04. prosinca 2007.godine (list 62 i 63 spisa), izvršen je uvid u Kupoprodajni ugovor zaključen između Grada Opatije i Vere i Igora Vučića (list 69 do 71 spisa), u Sporazum zaključen između Vere Vučić i prvotuženika (list 72 do 75 spisa), u dopis Rasime Kajić upućen Geoprojektu d.d. Opatija od 24. veljače 2004. godine (list 76 spisa), u dopis Rasime Kajić upućen Gradskom poglavarstvu Grada Opatije od 24. veljače 2003.godine (list 77 spisa), u Zaključak Gradskog poglavarstva Grada Opatije od 17. ožujka 2003. godine sa prilogom (list 78 i 79 spisa), u presliku pravomoćne Građevne dozvole za gradnju kolektora sanitarne kanalizacije, vodoopskrbe i oborinske kanalizacije na području podsustava sanitarne kanalizacije CS „Punta Kolova“ (list 82 i 83 spisa), u pregled iznosa potrošenih u infrastrukturu dostavljen po tužitelju (list 7 spisa), u grafički prikaz, popis nekretnina i vlasničke listove dostavljeno po tužitelju (list 91 do 101 spisa), proveden je dokaz uviđajem na licu mjesta uz sudjelovanje stalnog sudskog vještaka Želimira Vasilja koji je po nalogu suda izradio nalaz i mišljenje na okolnost da li su radovi na izgradnji sanitarne, vodovodne i oborinske kanalizacije, asfaltiranja ceste i parkirališta , koje je radove tužitelj izveo prilikom izgradnje objekta na z.č. 1029/58 k.o. Veprinac u skladu sa DPU Mali Bredi i da li su tim radovima izgrađeni objektu komunalne infrastrukture koji služe i drugim nekretninama uz iskazivanje pojedinačne vrijednosti radova (list 114 spisa), izvršen je uvid u popis subjekata priključenih na vodu i odvodnju na adresi A. Mihića 20 u Opatiji (list 110 spisa),

Tužitelj se tijekom postupka očitovao podneskom od 18. lipnja 2008. godine (list 43 spisa),od 09. ožujka 2009. godine (list 56 do 59 spisa),od 01. lipnja 2009. godine (list 84 i 85 spisa), od 02. srpnja 2009. godine (list 87 spisa), od 04. studenog 2009. godine )list 89 i 90 spisa), od 18. svibnja 2010. godine (list 105 spisa),od 24. rujna 2010. godine kojim je shodno nalazu vještaka postavio konačni tužbeni zahtjev (list 117 spisa),te podneskom od 18. studenog 2010. godine (list 123 i 124 spisa), prvotuženik podneskom od 26. lipnja 2008. godine (list 44 i 45 spisa), podneskom od 03. travnja 2009. godine (list 66 do 68 spisa) i podneskom od 11. listopada 2010. godine (list 120 do 122 spisa), a drugotuženik podneskom od 25. ožujka 2009. godine (list 64 i 65 spisa) i podneskom od 25. svibnja 2009. godine (list 81 spisa).Također je izvršen uvid u dokumentaciju pribavljenu od strana po zahtjevu vještaka,a za potrebe izrade nalaza sa priloženim fotografijama .

Po provedenom dokaznom postupku donijeta je presuda posl. broja P- 139/08 od 07. prosinca 2010. kojom je suđeno kako slijedi:

" I.Nalaže se tuženicima da tužitelju solidarno isplate iznos od 828.194,49 kuna (slovima: osamstodvadesetosamtisućastodevedesetčetirikunečetrdesetdevetlipa) sa zateznom kamatom od 04. ožujka 2008. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

II.Nalaže se prvotuženiku Gradu Opatiji da tužitelju isplati daljnji iznos od 508.893,94 kune (slovima. petstoosamtisućaosamstodevetdesettrikunedevedesetčetiri lipe) sa zateznom kamatom od 04. ožujka 2008. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

III.Odbija se tužitelj sa dijelom tužbenog zahtjeva u odnosui na drugotuženika Komunalac d.o.o. Opatija preko dosuđenog iznosa do iznosa od 1.337.088,43 kune,sa dijelom tužbenog zahtjeva koji se odnosi na tijek i visinu zatezne kamate, sve preko dosuđenog u točkama I i II izreke, kao i sa dijelom zahtjeva za naknadom parničnog troška.

IV.Nalaže se tuženicima da tužitelju naknade parnični trošak u visini od 33.535.85 kn, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe."

Županijski sud u Rijeci Rješenjem posl. broja Gž-722/2011 od 1. listopada 2014. ukinuo je presudu Općinskog suda u Opatiji poslovni broj V P-139/08-41 od 07. prosinca 2010. u točkama I, II i IV izreke, zatim u dijelu točke III izreke u kojem je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na tijek i visinu zatezne kamate preko dosuđenog u točkama I i II izreke te presude, te u dijelu iste točke izreke u kojem je odbijen njegov zahtjev za naknadu parničnog troška, pa je u navedenom dijelu predmet vratio istom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženju se navodi da sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije, iskaza zakonskog zastupnika tužitelja Mladena Žigulića i svjedoka Miljenka Ujčića, uviđaja na licu mjesta i nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke Želimira Vasilja, utvrđuje da je Programom mjera za unapređenje stanja u prostoru za 2004-2005. godinu, kojeg donosi predstavničko tijelo prvotuženika, bila predviđena potreba izgradnje oborinske kanalizacije prema DPU, te izgradnja sanitarne kanalizacije i kolnih površina, koje stavke su bile predviđene i Programom gradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture, također donesenim od strane prvotuženika. Nadalje utvrđuje da je

tužitelj 2004. na temelju pravomoćne građevinske dozvole izgradio višestambeni objekt na nekretnini z. č. br. 1029/58, k. o. Veprinac, koja se nalazi unutar zone zahvata DPU, te su prvi stanari uselili u prosincu 2004., a budući da tijekom te godine nisu započeti radovi koji su predmet tužbe, o kojima je ovisila i investicija tužitelja, da je isti tijekom 2005. izveo radove na izgradnji uređaja komunalne infrastrukture. U tom smislu utvrđuje da je tužitelj izveo radove na izgradnji sanitarne kanalizacije, oborinske kanalizacije, vodovoda i hidrantske mreže, cesta i parkirališta, a da je predmetna infrastruktura izvedena u skladu s DPU, te je na izgrađenu vodoopskrbu i odvodnju priključeno 18 subjekata, sa mogućnošću priključenja budućih subjekata, pri čemu vrijednost izvedenih radova iznosi 1.337.088,43 kuna, te se u pogledu istih između stranaka vodila prepiska, ali da za njihovu izvedbu one nisu zaključile nikakav međusobni ugovor, niti su postigle bilo kakvu pismenu suglasnost, s time da je drugotuženik dana 25. svibnja 2007. na zahtjev tužitelja izvršio uvid u izgrađenu infrastrukturu i potvrdio da se može preuzeti za javnu upotrebu. Nadalje, a pozivom na odgovarajuće odredbe ZKG-a, utvrđuje da su izvedeni radovi bili zakonska obveza tužitelja, te da su u situaciji kada je nedvojbeno da su ti radovi izvedeni u skladu s prostornom dokumentacijom, koja je usvojena od strane predstavničkog tijela prvotuženika, i kada su od strane drugotuženika opisani radovi potvrđeni kao ispravni i podobni za javnu upotrebu, što je u konačnici i učinjeno, jer je na izgrađenu infrastrukturu priključeno 18 subjekata od kojih tuženici naplaćuju usluge u skladu s odredbama ZKG-a, te su predmetni radovi bili neophodni za realizaciju projekta tužitelja i izvršavanja obveza koje je preuzeo prema trećim osobama, tuženici dužni naknaditi navedena ulaganja istome, osim što drugotuženik nije dužan naknaditi vrijednost onih radova koji ne spadaju u njegovu djelatnost (asfaltiranje ceste i parkirališta).Na temelju opisanih utvrđenja i primjenom odredbe članka 220. ZOO-a, u vezi s odredbom članka 1163. stavak 1. sada važećeg Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05 i 41/08, u nastavku teksta: novi ZOO), kao i primjenom odredbe članka 29. stavak 2. novog ZOO-a, u vezi s odredbom članka 220. stavak 2. ZOO-a, sud prvog stupnja da usvaja tužbeni zahtjev u dijelu opisanom u točkama I i II izreke presude, dok u preostalom dijelu presuđuje kao u točki III izreke. Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, drugostupanjski sud utvrđuje da je prilikom donošenja pobijane presude počinjena bitna postupovna povreda iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a. Predmet ovog postupka da je zahtjev tužitelja za naknadu vrijednosti radova koje je izvršio na komunalnoj infrastrukturi u skladu s donesenim DPU, u ukupnom iznosu od 1.337.088,43 kuna, kojeg činjenično temelji na pravilima ZOO-a o stjecanju bez osnove, odnosno tvrdi da je zbog izvršenih radova koji su bili zakonska obveza prvotuženika došlo do prijelaza njegove imovine u imovinu tuženika, pa da su isti dužni naknaditi vrijednost tako ostvarene imovinske koristi. S obzirom na to,da je valjalo sporni pravni odnos prije svega raspraviti u odnosu na odgovarajuće odredbe ZOO-a o stjecanju bez osnove, a prije svega odredbe članaka 210. i 218. tog Zakona, te u tom smislu utvrditi činjenice koje su od značaja za pravilno presuđenje, a tek podredno i eventualno u odnosu na odredbe ZOO-a o poslovodstvu bez naloga, pri čemu su nejasni razlozi na kojima je sud prvog stupnja pobijanu presudu utemeljio na odredbi članka 220. ZOO-a. To stoga jer se obrazloženje navedene odluke samo uopćeno poziva na potonju odredbu ZOO-a, a ne utvrđuje koja od okolnosti propisanih tom odredbom je ostvarena u konkretnom slučaju, tj. da li se radi o nužnom i/ili korisnom poslovodstvu, pri čemu utvrđenje suda da su predmetni radovi bili nužni za realizaciju projekta tužitelja i izvršavanje obveza koje je preuzeo prema trećim osobama ne može samo po sebi biti razlogom za primjenu gornje odredbe

ZOO-a, jer posao koji u smislu te odredbe poduzima poslovođa bez naloga nije vlastiti već tuđi posao, pa je u tom pogledu irelevantno da li su predmetni radovi bili neophodni tužitelju, već je u slučaju da se radi o korisnom poslovodstvu (negotiorum gestio utilis) nužno da se radi o poslu koji je koristan za tuženike. U tom smislu, da bi tužitelj kao eventualni poslovođa bez naloga imao pravo na odgovarajući iznos naknade za sporne radove, potrebno je da su u tom pogledu na njegovoj strani ispunjene propisane pretpostavke, između ostalog i one iz odredbi članaka 222. stavak 1. i 2. i 223. ZOO-a, čije postojanje je isti dužan dokazati. Osnovano tuženici ističu da sud prvog stupnja nije utvrđivao činjenice u vezi njihovog prigovora da za sporne radove na infrastrukturi nisu ishođene građevinska i uporabna dozvola, a radi se o činjenicama koje su od odlučnog značaja za presuđenje, jer ukoliko za izvedene radove ili njihov dio nisu dobivene takve dozvole, a bile su potrebne, i ukoliko je izgrađene objekte komunalne infrastrukture, neovisno o (ne)izdanim dozvolama, nemoguće zadržati u prostoru, tada se ne bi moglo govoriti o pravno relevantnom prijelazu imovine tužitelja u imovinu tuženika, odnosno stjecanju koristi izvršenom radnjom (članak 210. stavak 1. i 2. ZOO-a), niti o slučaju propisanom odredbom članka 218. ZOO-a. To stoga jer je odredbom članka 4. alineja 20. Zakona o gradnji, koji propis je bio na snazi u vrijeme izvođenja spornih radova, bilo propisano da je uporabljiva ona građevina za koju je izdana uporabna dozvola, zatim građevina za koju se ne izdaje uporabna dozvola ako je izgrađena na temelju i u skladu s potvrđenim glavnim projektom ili drugim odgovarajućim aktom tijela državne vlasti i svaka druga građevina koja je prema ovom Zakonu s njom izjednačena, dok je odredbom članka 39. tog Zakona bila propisana obveza izvođača radova da gradi u skladu s građevinskom dozvolom i projektom određenim ovim Zakonom. Isto tako, odredbom članka 162. stavak 1. podstavak 1. Zakona o gradnji bilo je propisano da će inspektor investitoru odnosno vlasniku rješenjem narediti uklanjanje građevine odnosno njezinog dijela ako se gradi ili je izgrađena bez konačne građevinske dozvole, s time da odgovarajuće odredbe o potrebi gradnje na temelju propisanih isprava i dozvola, te posljedice u slučaju njihovog neizdavanja, sadrže i drugi građevinski propisi koji su doneseni nakon što su izvedeni prijeporni radovi. Pri tome okolnost da bi od strane drugotuženika opisani radovi bili potvrđeni kao ispravni i podobni za javnu upotrebu, te da bi isti bili izvedeni u skladu s DPU, ne znači da bi već samim time tuženici stekli korist njihovim izvođenjem, jer navedeno ne otklanja obvezu ishodovanja odgovarajućih dozvola, ukoliko su iste bile potrebne za izvedene radove. U tom smislu nije samo po sebi odlučno niti to što je na izgrađenu infrastrukturu priključeno 18 subjekata od kojih tuženici naplaćuju usluge u skladu s odredbama ZKG-a, jer prvotuženik tijekom postupka tvrdi (list 44 i 45 spisa), a prvostupanjski sud to propušta raspraviti, da vlasnicima stanova u izgrađenom objektu tužitelja naplaćuje komunalnu naknadu s obzirom na to da je ista građevina priključena na krajnju točku njegove infrastrukture, dakle na onu koja nije predmet tužbenog zahtjeva. Isto tako, u pravu je drugotuženik kada navodi da iz obrazloženja pobijane presude nije jasno na temelju čega je sud utvrdio da je u obvezi isplatiti tužitelju upravo iznos od 828.194,49 kuna. Budući da se zbog opisane bitne postupovne povrede navedena presuda ne može ispitati, valjalo je već iz tog razloga uvaženjem žalbi stranaka i primjenom odredbe članka 369. stavak 1. ZPP-a ukinuti tu odluku u pobijanom dijelu, te vratiti predmet istom sudu na ponovno suđenje, ne upuštajući se zbog navedenog u ispitivanje preostalih žalbenih navoda. S obzirom na to da je ukinuta odluka o glavnoj stvari, valjalo je na jednaki način postupiti i u odnosu na odluku o troškovima postupka. U nastavku postupka upućuje se sud prvog stupnja da utvrdi li je i za koje od predmetnih radova tužitelja bila potrebna

odgovarajuća dozvola nadležnog tijela i da li je takva dozvola izdana, zatim da li su i koji od tih radova izvedeni u skladu s tim dozvolama i kolika je njihova vrijednost, a u slučaju da takve dozvole nisu izdane, da li je neovisno o tome moguće predmetne građevine zadržati u prostoru, nakon čega će na temelju provedenih dokaza, te eventualnih novih dokaza po prijedlogu stranaka, a imajući u vidu i cijeneći preostale žalbene navode istih, ponovno odlučiti o tužbenom zahtjevu, kao i o zahtjevima stranaka za naknadu parničnog troška. Presuda prvostupanjskog suda u dijelu točke III izreke u kojem je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na drugotuženika preko dosuđenog iznosa do iznosa od 1.337.088,43 kuna, kao nepobijana ostaje neizmijenjena.

U ponovljenom postupku stranke su se očitovale podnescima koji se zbog njihove obimnosti neće posebice nabrajati.

U ponovljenom postupku proveden je dokaz uvidom u Izvješće CCTV inspekcije javne oborinske odvodnje od 08.01.2015. (list 172 spisa), u Izvješće CCTV inspekcije javne sanitarne odvodnje od 08.01.2015. (list 173 spisa),provedeno je dopunsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Želimiru Vasilju, provedeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku građevne struke Suzani Badžek na okolnost kvalitete svih izvedenih radova i ugrađenih instalacija i uređaja,izvršen je uvid u fotografije građevinskih radova (list 37 i 38 spisa), u "red veličine ulaganja u infrastrukturu-DPU Mali Baredi od 23.10.2003." (list 43 spisa), u I rebalans Programa gradnje objekata i uređaja kom. infrastrukture za 2004. (list 44 i 45 spisa), u Mišljenje br. 34/03 (list 46 spisa), u prvu stranicu glavnog projekta vanjskog vodovoda u zoni DPU Mali Baredi od svibnja 2004. (list 48 spisa), u Izvješće o provedenom ispitivanju vodonepropusne kanalizacije (list 49 i 50, te 133 spisa), u Zapisnik-tlačenje kanalizacijskih cijevi od 24.01.2005. (list 51 i 52 spisa), izvršen je uvid u Nalaz i mišljenje graditeljskog vještaka Suzane Badžek (list 58 do 77 spisa), u dopunu Nalaza i mišljenja vještaka Želimira Vasilja (list 79 do 99 spisa), u očitovanje vještaka Suzane Badžek (list 115 spisa), u očitovanje vještaka Želimira Vasilja (list 123 do 127 spisa), saslušani su vještaci radi usmenog pojašnjenja nalaza (list 128 i 129 spisa), izvršen je uvid u VII privremenu situaciju broj 4072 (list 133 spisa), u predmet PGŽ, Upravni odjel za grad. i zaštitu okoliša, Odsjek za prost. uređenje i grad., Ispostava Opatija klase: UP/I-361-03/03-01/00212, u dokumentaciju dostavljenu uz podnesak drugotuženika od 27.05.2016. za potrebe vještačenja (list 138 spisa), u vlasnički list (list 141 spisa), u kopiju plana (list 142 spisa), u dopunu nalaz i mišljenja vještaka Želimira Vasilja (list 144 do 162 spisa), u dopunu nalaza i očitovanje vještaka Suzane Badžek (list 163i 164 spisa, saslušan je svjedok Darko Štefan (list 185 spisa), izvršen je uvid u očitovanje vještaka Želimira Vasilja (list 189 i 190 spisa), te je ponovno saslušan vještak Želimir Vasilj (list 207 spisa).

Rješenjem od 24. studenog 2016. dozvoljena je subjektivna preinaka tužbe na način da se trgovačko društvo Liburnijske vode d.o.o. označava drugotuženikom.

Rješenjem od 23. studenog 2017. utvrđen je prekid postupka budući je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci posl. broj St-53/2017 od 13. listopada 2017., te je stečajna upraviteljica Nada Barišić rješenjem od 12. ožujka 2018. pozvana na preuzimanje postupka.

**EURO HABITAT d.o.o.** Opatija, Sveti Florijan 5, OIB 89100940248, koje zastupa predsjednik Uprave Gianni Francescato, u daljnjem tekstu Ustupitelj

i

**OCTANS d.o.o.** iz Rijeke, Strossmayerova 16, OIB 94992298404 koje zastupa član Uprave Manuela Lovo, u daljnjem tekstu Primatelj

sklopili su dana 18.02.2013.

**EURO HABITAT d.o.o.** Opatija, Sveti Florijan 5, OIB 89100940248rappresentato dal presidente della direzione, Gianni Francescato, in seguito nel testo Cedente

e

**OCTANS d.o.o.** iz Rijeke, Strossmayerova 16, OIB 94992298404 rappresentato dal membro della direzione, Manuela Lovo, in seguito nel testo Cessionario

stipulano in data 18.02.2013

## UGOVOR O USTUPU TRAŽBINE

### Članak 1.

Ovim Ugovorom Ustupitelj ustupa Primatelju tražbinu koja je predmet parničnog postupka P-139/08-41, koji se vodi pred Općinskim sudom u Opatiji, u cijelosti. Tražbina je nepravomoćno utvrđena prvostupanjskom presudom od dana 07.12.2010. u slijedećem iznosu.

Ustupanjem tražbine iz prethodnog stavka ovog članka, na Primatelja osim glavnice prelaze i sva sporedna prava iz ustupljene tražbine (kamate, prava i drugo) te Primatelj ima jednaka prava prema Dužniku kao što ih je do ustupanja ima Ustupitelj.

Predmet ustupa je tražbina određena prvostupanjskom presudom od 07.12.2010, P-139/08, ako presuda bude pravomoćno potvrđena, ali i svaka druga eventualna tražbina koja bude pravomoćno utvrđena u navedenom parničnom postupku, neovisno o tome je li viša ili niža od sada nepravomoćno utvrđene tražbine.

U trenutku sklapanja ovog Ugovora, postupak je po žalbi obiju strana na odlučivanju kod drugostupanjskog suda.

### Članak 2.

Strane suglasne da će Primatelj tražbine obavijestiti dužnike o ovom ustupu, a na njegov

## CONTRATTO DI CESSIONE DEL CREDITO

### Articolo 1.

Con il presente Contratto il Cedente cede al Cessionario il credito che è oggetto del procedimento civile P-139/08-41, condotto di fronte al Tribunale comunale di Opatija. Il credito è stato determinato in via non definitiva con sentenza di primo grado del 07.12.2010.

Con la cessione del credito di cui al comma precedente del presente articolo al Cessionario, oltre il capitale, vengono trasferiti anche tutti i diritti accessori derivanti dal credito ceduto (interessi, diritti e altro) ed il Cessionario ha i stessi diritti nei confronti del Debitore come fino il giorno della cessione li aveva il Cedente.

L'oggetto della cessione è il credito stabilito con sentenza di primo grado del 07.12.2010, P-139/08 se la sentenza venisse confermata in secondo grado, ma ogni altro credito che venisse stabilito definitivamente in suddetto procedimento civile, indipendentemente se superiore o inferiore al credito ora determinato in via non definitiva.

Nel momento della stipula di questo contratto, il procedimento di secondo grado è in corso in base a ricorso di ambo le parti.

### Articolo 2.

Le parti concordano che il Cessionario informerà i debitori della cessione e, su sua richiesta, la

zahtjev, obavijest će bez odgode uputiti i Ustupitelj.

**Članak 3.**

Stranke ovog Ugovora suglasno utvrđuju kako će Pirmatelj odmah po sklapanju ovog Ugovora, a najkasnije u roku od 3 (tri) dana od dana sklapanja ovog Ugovora, Ustupitelju platiti naknadu za ustupljenu tražbinu u iznosu od kojeg će strane uređuju posebnim sporazumom.

**Članak 4.**

Ustupitelj se obvezuje najkasnije u roku od 1 (jednog) dana od dana sklapanja ovog Ugovora Primatelju predati sve isprave koje dokazuju postojanje i visinu tražbine iz članka 1. ovog Ugovora, kao i sve isprave potrebne za naplatu predmetne tražbine koje posjeduje.

Ustupitelj nije odgovoran Primatelju za postojanje tražbine.

Ustupitelj je obvezan poduzeti sve potrebne radnje radi pravomoćnog utvrđenja postojanja tražbine. Ako dođe do ukidanja presude iz članka 1. Ustupitelj je obvezan nastaviti parnični postupak iz članka 1. do njegovog pravomoćnog okončanja.

Ustupitelj je odgovoran Primatelju za naplativost tražbine koja se ovim Ugovorom ustupa.

**Članak 5.**

U slučaju spora nadležan je stvarno nadležni sud u Rijeci.

notifica verrà inviata senza indugio anche dal Cedente.

**Articolo 3.**

Le parti del presente Contratto accertano di comune accorto che il Cessionario subito dopo la sottoscrizione del presente Contratto e comunque entro e non oltre 3 (tre) giorni dalla sottoscrizione del presente Contratto pagherà il corrispettivo per la cessione nell'importo che le parti stabiliscono in contratto separato.

**Articolo 4.**

Il Cedente si obbliga a consegnare al Cessionario entro 1 (uno) giorni dalla stipula del presente Contratto tutta la documentazione comprovante il credito e l'ammontare dello stesso di cui all'articolo 1 del presente Contratto, come pure tutti la documentazione con cui dispone e che è necessaria per l'incasso del credito.

Il Cedente non risponde al Cessionario per l'esistenza del credito.

Il Cedente è tenuto ad intraprendere tutte le azioni necessarie per determinare in via irrevocabile il credito. Nel caso di rinvio a giudizio della sentenza dell'articolo 1, il Cedente è tenuto a continuare il procedimento civile dell'articolo 1. fino alla sua definizione irrevocabile.

Il Cedente risponde al Cessionario per l'esigibilità del credito che viene ceduto con questo Contratto.

**Articolo 5.**

Le eventuali dispute saranno risolte dal Tribunale competente di Fiume.

Za Ustupitelja / Per il Cedente

Euro Habitat d.o.o.

Gianni Francescato

EURO HABITAT
za poslovanje nekretninama d.o.o.
OPATIJA, Sveti Florijan 5

za Primatelja / Per il Cessionario

Octans d.o.o.

OCTANS d.o.o.
RIJEKA, Strossmayerova 16

Manuela Lovo

*Ja, javni bilježnik, **Darko Paravić , RIJEKA, Gnambova 2/II** potvrđujem da su 1. za **OCTANS d.o.o. (OIB: 94992298404), RIJEKA, STROSSMAYEROVA 16, MAUELA LOVO (OIB: 68465598829), rođena 01.08.1958. godine, BRESCIA (BS), R.ITALIJA, VIA BOSCO DELL'ORCO 10/E, Član uprave**, čiju sam istovjetnost utvrdio uvidom u osobnu iskaznicu br. AO 9386343 izdanu od R.ITALIJE, a ovlaštenje za zastupanje uvidom u elek.izvadak iz sudskog registra, u mojoj nazočnosti vlastoručno potpisala pismeno. Potpis na pismenu je istinit.*
*2. za **EURO HABITAT d.o.o. (OIB: 89100940248), OPATIJA, SVETI FLORIJAN 5, GIANNI FRANCESCATO, rođen 27.09.1945. godine, CAMPODASEGO, ITALIJA, VIA CALTANA N.233, Predsjednik uprave**, čiju sam istovjetnost utvrdio uvidom u osobnu iskaznicu br. AO3470416 izdanu od R.ITALIJE, a ovlaštenje za zastupanje uvidom u elek. izvadak iz sudskog registra, u mojoj nazočnosti vlastoručno potpisao pismeno. Potpis na pismenu je istinit.*
*Javnobilježnička pristojba za ovjeru po tar. br. **11. st.4. ZJP** u iznosu od **20,00 kn** naplaćena je i poništena na primjerku koji ostaje za arhiv. Javnobilježnička nagrada zaračunata u iznosu od **60,00 kn** + **PDV 25% (15,00 kn)**, a trošak **5,00 kn** + **PDV 25% (1,25 kn)**.*

***Broj: OV-1455/2013***
***U Rijeci, 18.02.2013.***

***Javni bilježnik***
***Darko Paravić***

*Temeljem čl. 77. st. 2. Zakona o javnom bilježništvu javni bilježnik ne odgovora za sadržaj pismena na kojemu ovjerava potpis.*

REPUBLIKA HRVATSKA 1 DARKO PARAVIĆ - RIJEKA JAVNI BILJEŽNIK

ZA JAVNOG BILJEŽNIKA
Robert Beletić, dipl. iur.
JAVNOBILJEŽNIČKI PRISJEDNIK

REPUBLIKA HRVATSKA 1 DARKO PARAVIĆ - RIJEKA JAVNI BILJEŽNIK

*Ja, javni bilježnik, **Darko Paravić , RIJEKA, Gnambova 2/II** potvrđujem da je ovo preslika izvorne isprave **"UGOVOR O USTUPU TRAŽBINE OV-1455/13"***
*Ispisan je računalom, a ima 1 stranicu i ovjerava se u 1 primjerku.*
*Izvornu ispravu je donijela sa sobom stranka MAUELA LOVO (OIB: 68465598829), rođena 01.08.1958. godine, BRESCIA(BS), R.ITALIJA, VIA BOSCO DELL'ORCO 10/E,*
*Javnobilježnička pristojba za ovjeru po tar. br. **11. ZJP** u iznosu od **13,00 kn** naplaćena je i poništena na primjerku koji ostaje za arhiv. Javnobilježnička nagrada zaračunata u iznosu od **40,00 kn** + **PDV 25% (10,00 kn)**, a trošak **5,00 kn** + **PDV 25% (1,25 kn)**.*

***Broj: OV-1457/2013***
***U Rijeci, 18.02.2013.***

***Javni bilježnik***
***Darko Paravić***

REPUBLIKA HRVATSKA 1 DARKO PARAVIĆ - RIJEKA JAVNI BILJEŽNIK

ZA JAVNOG BILJEŽNIKA
Robert Beletić, dipl. iur.
JAVNOBILJEŽNIČKI PRISJEDNIK

**EURO HABITAT d.o.o.** Opatija, Sveti Florijan 5, OIB 89100940248, koje zastupa predsjednik Uprave Gianni Francescato, u daljnjem tekstu Ustupitelj

i

**OCTANS d.o.o.** iz Rijeke, Strossmayerova 16, OIB 94992298404 koje zastupa član Uprave Manuela Lovo, u daljnjem tekstu Primatelj

sklopili su dana 18.02.2013.

**UGOVOR O NAKNADI O USTUPU TRAŽBINE**

**Članak 1.**

Ovim Ugovorom Ustupitelj i Primatelj određuju naknadu za ustup tražbine koja je predmet parničnog postupka P-139/08-41, koji se vodi pred Općinskim sudom u Opatiji, i koja je tražbina ustupljena posebnim ugovorom sklopljenim istovremeno s ovim.

Ovaj ugovor dopunjuje ugovor iz stavka 1. i dijeli njegov pravni status.

**Članak 2.**

Naknada za ustup tražbine iznosi 114.000,00 kuna, s dospijećem u roku od 3 dana od sklapanja ovog ugovora.

**Članak 3.**

U slučaju spora nadležan je stvarno nadležni sud u Rijeci.

Za Ustupitelja / Per il Cedente

Euro Habitat d.o.o.

EURO HABITAT
za poslovanje nekretninama d.o.o.
OPATIJA, Sveti Florijan 5

Gianni Francescato

**EURO HABITAT d.o.o.** Opatija, Sveti Florijan 5, OIB 89100940248rappresentato dal presidente della direzione, Gianni Francescato, in seguito nel testo Cedente

e

**OCTANS d.o.o.** iz Rijeke, Strossmayerova 16, OIB 94992298404 rappresentato dal membro della direzione, Manuela Lovo, in seguito nel testo Cessionario

stipulano in data 18.02.2013

**CONTRATTO SUL CORRISPETTIVO PER LA CESSIONE DEL CREDITO**

**Articolo 1.**

Con il presente Contratto il Cedente il Cessionario stabiliscono il corrispettivo per il credito che è oggetto del procedimento civile P-139/08-41, condotto di fronte al Tribunale comunale di Opatija, credito ceduto con contratto di cessione stipulato contestualmente a questo contratto.

Questo contratto integra il contratto del comma 1. e segue il suo status legale.

**Articolo 2.**

Il corrispettivo per la cessione del credito è pari a 114.000,00 kune, con scadenza entro 3 giorni dalla stipula di questo contratto.

**Articolo 3.**

Le eventuali dispute saranno risolte dal Tribunale competente di Fiume.

za Primatelja / Per il Cessionario

Octans d.o.o.

OCTANS d.o.o.
RIJEKA, Strossmayerova 16

Manuela Lovo

Alpe-Adria-Bank d.d.
HAABHR22

OIB BANKE: 14036333877

# Izvadak
## O PROMJENAMA I STANJU NA TRANSAKCIJSKOM RAČUNU

5/1

33880
35

HR2825000091101003779
EURO HABITAT D.O.O.
OPATIJA

HRK

19.02.2013.
MB: 1608765
OIB: 89100940248

| Red. broj | Primatelj/platitelj<br>Račun<br>Naziv/Ime<br>Adresa i sjedište<br>Opis plaćanja | Referenca FINE | Referenca banke<br>Šifra namjene<br>PNB platitelja<br>PNB primatelja | Valuta pokrića<br>Tečaj/koeficijent<br>Iznos u val.pokr.<br>Datum valute<br>Datum izvršenja | Iznos<br>Duguje | Potražuje |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | 2500009100000013<br>HYPO ALPE-ADRIA-BANK D.D. | 0141310189924992 | 0141310189924992 | HRK | | |
| 6 | n/a<br>OO-4622/09, Zadužnica, JO R.SUBAN,OPATIJA | | HR99<br>HR05 103310517-510045489 | 19.02.2013<br>19.02.2013. | 32.860,28 | 2146 |
| | 2500009150113659 6<br>FINA | 0141310189924993 | 0141310189924993 | HRK | | |
| 7 | n/a<br>OO-7308/08, naknada za prisilnu naplatu | | HR99<br>HR02 3326029 | 19.02.2013.<br>19.02.2013. | 175,00 | 4650 |
| | 2500009100000013<br>HYPO ALPE-ADRIA-BANK D.D. | 0141310189924994 | 0141310189924994 | HRK | | |
| 8 | n/a<br>OO-7308/08, Zadužnica, JO R.SUBAN,OPATIJA | | HR99<br>HR05 103310517-510027368 | 19.02.2013.<br>19.02.2013. | 12.970,37 | 2146 |
| | 2500009100000013<br>Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. | 3351310188557134 | 3351310188557134 | HRK | | |
| 9 | SLAVONSKA AVENIJA 6<br>Plaćanje naknade na dan:2013-01-31 | | HR17 1101003779-335-540013<br>HR99 | 19.02.2013.<br>19.02.2013. | 73,80 | 4650 |
| | HR7125000091101142401<br>OCTANS D.O.O. | 0000000000777614575 | 9011310189910251 | HRK | | |
| 10 | STROSSMAYEROVA 16 RIJEKA<br>uplata | | HR99<br>HR99 | 19.02.2013.<br>19.02.2013. | | 114.000,00 |

Broj naloga: 10
Prethodni saldo:
0,00
Rezervacije:
0,00
Raspoloživo stanje:
11.234,24

Dozvoljeno prekoračenje:
0,00
Iznos zaplijenjenih sredstava:
0,00

UKUPNI DUGOVNI PROMET: 102.765,76
UKUPNI POTRAŽNI PROMET: 114.000,00
STANJE RAČUNA: 11.234,24

**Octans d.o.o.**
**HR-51000 Rijeka, Strossmayerova 16**
**OIB 68465598829**

**Nada Barišić, stečajna upraviteljica**
**M. Jengića 33**
**Rijeka**

Rijeka, 06.07.2018.

# I Z J A V A

Poštovana,

kao što Vam je poznato TD Octans d.o.o. ugovorom o ustupu tražbine od 18.02.2013. godine steklo je od ustupitelja Euro habitat d.o.o. tražbinu koja je predmet parničnog postupka koji se vodi pred Općinskim sudom u Rijeci, Stalna služba u Opatiji pod brojem P-1106/18 (ranije P-139/08).

Člankom 4. ugovora Euro habitat d.o.o. obvezao se poduzeti sve potrebne radnje radi pravomoćnog utvrđenja postojanja tražbine koja je predmet ustupa. Stoga smatramo da bi Euro habitat d.o.o. u stečaju trebao nastaviti voditi predmeni postupak. Nesumnjvo će tijekom postupka biti potrebno predujmiti i podmiriti određene troškove (sudske pristojbe, troškove zastupanja, vještačenja...), a s obzirom da je tražbina koja je predmet citiranog postupka prenesena na nas smatramo da je naša obveza podmirit sve te troškove.

Stoga se ovom izjavom Octans d.o.o. obvezuje podmiriti sve nastale i buduće troškove iz parnice koja sada pod brojem P-1106/18 teče pred Općinskim sudom u Rijeci, Stalna služba u Opatiji.

Octans d.o.o.

OCTANS d.o.o.
RIJEKA, Strossmayerova 16

Manuela Lovo, član Uprave

Podneskom od 17. rujna 2018. tužitelj je u spis uložio Ugovor o ustupu tražbine od 18. veljače 2012., te je preinačio tužbeni zahtjev na način da su tuženici dužni trgovačkom društvu Octans d.o.o. Rijeka solidarno isplatiti iznos od 1.337.088,43 kune sa zateznom kamatom, a koju preinaku sud nije prihvatio iz razloga koji će nastavno biti obrazloženi.

Stalni sudski vještak građevne struke Želimir Vasilj u svom nalazu navodi da je osnovom zapisnika sa očevida, pregledom izvedene infrastrukture, izvršenim dokaznim fotografiranjem zatečenog stanja usporedio grafički prikaz trasa vodoopskrbe i odvodnje otpadnih i oborinskih voda kao i projektirane profile cijevi i prometno rješenje sa trasama izvedenog stanja potkrijepljenog geodetskom snimkom, zatim je usporedio popis priključenih subjekata sa priključcima na terenu, te provjerom utvrdio da su ugrađeni profili cijevi i dimenzije spremni prihvatiti nove subjekte u nastavku realizacije DPU Mali Baredi. Vještak je usporedio po tužitelju dostavljenu specifikaciju troškova za izgrađenu infrastrukturu sa svim situacijama i računima koji se odnose na izgrađenu infrastrukturu navedenim u nastavku nalaza i mišljenja. U naravi da se radi o izgradnji sanitarne i oborinske kanalizacije vodovoda i hidrantske mreže, te asfaltiranja nerazvrstane prometnice A. Mihića i izgradnje parkirališta prilikom izgradnje višestambene građevine na z.č. 1029/85 k.o. Veprinac. Sanitarna kanalizacija je profila 250, a oborinska 200 i profil 300, izvedena djelomično po glavnom projektu RN 47303 izrađenom po Fluming d.o.o. i djelomično po glavnom projektu 2/04 izrađenom po Opatija projekt-Hidro d.o.o. kaskadno do višestambenih građevina. Ukupna dužina izvedene sanitarne kanalizacije iznosi 88 metara,a ukupna dužina izvedene oborinske kanalizacije iznosi 128 metara. Vodovod profila 120 izveden je prema glavnom projektu vodovoda izgrađenim po Opatija projekt – Hidro d.o.o. u dužini od 170 metara. Asfaltiranje ulice A. Mihića i parkirališta izvedeno je u debljini 6 cm ukupne površine 1226,90 m2. Prema popisu dostavljenom po drugotuženiku 18 subjekata da je iz višestambenog objekta A. Mihića 20 priključeno na izvedenu infrastrukturu. Vještak navodi da je investitor dostavio popis situacija i računa koji se odnose na izgrađenu infrastrukturu na ukupan iznos od 1.095.974,13 kn bez PDV-a. Sve situacije i račune koji se odnose na izvođenje građevinskih i montažerskih radova da je ovjerio nadzorni inženjer Marijan Stella, ovlašteni inženjer građevinarstva, djelatnik Opatija projekt-Hidro d.o.o. iz Opatije. Vještak je troškove podijelio po vrstama radova: sanitarna kanalizacija 308.743,15 kn, oborinska kanalizacija 257.815,05 kn, vodovod i hidratantska mreža 112.289,75 kn, cesta i parkiralište 380.829,78 kn i ostali troškovi 36.296,40 kuna, što čini ukupni iznos od 1.095.974,13 kn. Zaključno vještak na osnovu raspoložive dokumentacije i izvršenog očevida na licu mjesta izvršenog 27. svibnja 2010. godine i uvida u sudski spis, a na okolnost izgradnje fekalne i oborinske kanalizacije, vodovoda i hidrantske mreže,te obnove kolnika, ceste i parkirališta ulice A. Mihića,a koje radove je izveo tužitelj prilikom izgradnje objekta na z.č. 1029/58 k.o. Veprinac daje svoje mišljenje i smatra da je predmetna infrastuktura izvedena u skladu sa DPU Mali Bredi, da je na izgrađenu vodoopskrbu i odvodnju priključeno 18 subjekata na adresi A. Mihića 20 sa mogućnošću priključenja budućih subjekata,a vrijednost izvedenih radova potkrijepljena je priloženim računima i odgovara ukupnoj vrijednosti potraživanja u iznosu od 1.095.974,13 kuna bez PDV-a.

Tužitelj nije imao primjedbe na nalaz vještaka, dok ga tuženici smatraju nepotpunim.

Programom mjera za unapređenje stanja u prostoru za 2004 -2005. godinu ,a koji program donosi predstavničko tijelo prvotuženika, bila je predviđena potreba izgradnje oborinske kanalizacije prema DPU Mali Baredi, izgradnja sanitarne kanalizacije,kao i kolnih površina.Navedene su stavke bile predviđene i Programom gradnje objekata i uređaja komunalne infrastukture, a koji program je također donesen od strane prvotuženika.

Shodno iskazu z.z. tužitelja, Mladena Žigulića, a u koji iskaz sud nema razloga sumnjati i koji je potkrijepljen priloženom dokumentacijom (prepiska između stranaka), utvrđeno je da je tužitelj na temelju pravomoćne građevinske dozvole izgradio višestambeni objekat na nekretnini z.č. 1029/58 k.o. Veprinac koja se nalazi unutar zone zahvata DPU Mali Baredi, te je tijekom 2004. dovršen navedeni objekat i prvi stanari uselili su se u prosincu 2004. Budući tijekom te godine nisu započeti radovi koji su predmet ove tužbe,a o kojima je ovisila i investicija tužitelja, to je tužitelj tijekom 2005. izveo radove na izgradnji uređaja komunalne infrastukture.

Nedvojbeno je da se između stranaka vodila prepiska glede navedenih radova, kao što je i nedvojbeno da glede njihove izvedbe nije zaključen nikakav međusobni ugovor niti postoji bilo kakva pismena suglasnost.

Pozivanje tužitelja na Rješenje o plaćanju komunalnog doprinosa po ocjeni ovoga suda u konkretnom slučaju je irelevantno jer prvotuženik navedenim rješenjem nije bio u obvezi izvesti radove koji su predmet ovog postupka niti je to predmet ove parnice. Prema Odluci o komunalnom doprinosu Grada Opatije postoji mogućnost da stranka koja je obveznik komunalnog doprinosa financira izgradnju komunalne infrastrukture u kojem slučaju je potrebna suglasnost Upravnog odjela Grad Opatije i pisani ugovor o financiranju.

DPU Mali Baredi usvojen je strane predstavničkog tijela Grada Opatije i objavljen je u službenom glasilu u broju 32 za 2002. godinu.

Dugotuženik je 25. svibnja 2007. na zahtjev tužitelja izvršio uvid u izgrađenu infrastukturu, ocijenio je ispravnom i potvrdio da se može preuzeti za javnu upotrebu.

Zakonom o komunalnom gospodarstvu propisana su načela, način obavljanja i financiranja komunalnog gospodarstva,te ostala pitanja glede svrhovitog obavljanja komunalnih djelatnosti. Pod komunalnim gospodarstvom u smislu Zakona podrazumijeva se obavljanje komunalnih djelatnosti, a naročito pružanje komunalnih usluga od interesa za fizičke i pravne osobe, te financiranje građenja i održavanje objekata i uređaja komunalne infrastrukture kao cjelovitog sustava na području općina, gradova i Grada Zagreba, kao i županija kada je to određeni samim Zakonom. Komunalne djelatnosti obavljaju se kao javna služba,te su jedinice lokalne samouprave , te pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnosti obvezne na temelju Zakona i posebnih propisa osigurati trajno i kvalitetno obavljanje komunalnih djelatnosti, osigurati održavanje komunalnih objekata i uređaja u stanju funkcionalne sposobnosti, osigurati obavljanje komunalnih djelatnosti na načelima održivog razvoja i osigurati javnost rada. Sredstva za obavljanje komunalnih djelatnosti osiguravaju se iz cijene komunalne usluge, iz komunalne naknade, iz proračuna jedinice lokalne samouprave i iz drugih izvora po posebnim propisima.

Prigovor promašene pasivne legitimacije prvotuženika nalazi se neosnovanim jer se radi o poslovima koji su zakonska obveza prvotuženika, dok je prigovor drugotuženika nađen osnovanim u djelu koji se odnose na radove koji ne spadaju u djelatnost drugotuženika (asfaltiranje ceste i parkirališta).

Drugotuženik je u siječnju 2015. radi utvrđivanja stanja cjevovoda izvršio CCTV ispitivanje sekcija javne odvodnje oborinske kanalizacije na lokaciji Antona Mihića. Ispitivanje je vršeno po članku 5. Pravilnika o tehničkim zahtjevima za građevine odvodnje otpadnih voda, kao i rokovima obvezne kontrole ispravnosti građevina odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda, sukladno normi (HRN EN 13508-2/AC).

CCTV inspekcija vrši se posebnim robotiziranim kamerama koje se uvlače u sustav odvodnje.

Ispitivanje je izvršeno 07. siječnja 2015. na ukupno devet sekcija na lokaciji Antona Mihića, Opatija ukupne dužine 132,4 metra. Oborinska kanalizacija izrađena je od UKC cijevi dužine 5 metara, promjera 300 mm. Okna su izrađena od betona,a poklopci od lijevanog željeza. Provedenim CCTV ispitivanjem utvrđeno je na sekciji između okna 3872 i 3871 kontra pad dužine 0,8 m, veličine 5,4%. 5,7 m od okna 3872 prema oknu 3871 na spoju dvije cijevi uočen je prodor korijenja u cjevovod. Na sekciji između okna 3872 i 3871 uočena je veća vertikalna deformacija cijevi. Na sekciji između okna 3872 i okna 3873 uočene su manje vertikalne deformacije cijevi, kao i manja kvrgavost stijenke cijevi. Na sekciji između okna 3874 i okna 3873 uočene su manje vertikalne deformacije cijevi, kao i na sekciji između okna 3874 i 3875. Na sekciji između okna 3874 i 3875 uočen je kontra pad dužine 0,2 m, veličine oko 0,6%. Na sekciji između okna 3875 i 3876 uočene su manje vertrikalne deformacije cijevi kao i manja kvrgavost stijenke cijevi. 9,8 m od okna 3877 prema oknu 3876 na spoju dvije cijevi uočena je brtva koja viri cjevovod. Na sekciji između okna 3877 i okna 3876 uočene su manje vertikalne deformacije cijevi, a 5 m i 10 m od okna 3879 prema oknu 3878 uočen je uzdužni pomak na spoju dvije cijevi veličine 10 cm.

Istoga dana 07. siječnja 2015. izvršeno je CCTV ispitivanje sekcija javne odvodnje sanitarne kanalizacije na lokaciji Antona Mihića, Opatija,te je također na određenim sekcijama utvrđen kontra pad, kvrgavost na stijenci cijevi, veća vertikalna deformacija cijevi, promjena boje na stijenci cijevi, te prodor korijenja, kao i uzdužni pomak na spoju dvije cijevi veličine 10 cm.

Tužitelj je dana 05. veljače 2003. od društva Komunalac d.o.o. ishodio Mišljenje broj 34/03 na izrađenu projektnu dokumentaciju-glavni projekt broj 1.03 od siječnja 2003. za izvedbu višestambenog objekta na z.č. 1029/58 k.o. Veprinac na način da se za tu dokumentaciju može izdati građevna dozvola uz uvjete završetka investicije vodovoda Hrenovo-Punta Kolova-Ičići sa izvedbom vodovodnog ogranka do objekta prema DPU Mali Baredi, izvedbu zasebnog vodovodnog priključka za svaku stambenu jedinicu na javnoj površini, izvedbu infrastrukture fekalne kanalizacije prema DPU Mali Baredi do spoja na Novoj cesti, te spajanje objekta na istu, te izvedbu oborinske kanalizacije prema DPU Mali Baredi.

Prema rezultatima ispitivanja oborinske i fekalne kanalizacije od 14. ožujka 2005. utvrđeno je da ispitivane dionice zadovoljavaju uvjete vodonepropusnosti.

Stalni sudski vještak za graditeljstvo Suzana Badžek u svom nalazu i mišljenju zaključno utvrđuje da na osnovu dokumentacije u spisu nije utvrđeno za koji obim radova je izdana građevna dozvola. Za daljnje utvrđivanje potrebno je da sud dostavi glavni projekt el. Br. RN 47303 izrađen pod Fluming d.o.o. Rijeka temeljem kojeg je izdana građevna dozvola. Temeljem dokumentacije u spisu da nije dokazano da su ugrađeni materijali sukladni propisanoj kvaliteti. Za odgovor na to postavljeno pitanje potrebno je dostaviti dodatnu dokumentaciju i to ateste za ugrađene materijale, kopiju građevinskog dnevnika sa prikazom upisa nadzornog inžinjera o primitku i popisu atestne dokumentacije,te zadovoljavanju iste, zapisnik o tehničkom prijemu izvršenih radova. Temeljem navedene dokumentacije iz spisa na pitanje kvalitete instalacija utvrđeno je da je izvedena instalacija ispravna u vrijeme primopredaje radova. Temeljem dokumentacije u spisu i obilaska lokacije na postavljeno pitanje da li su profili ugrađenih cijevi adekvatni, utvrđeno je da su ugrađeni profili cijevi sukladni sa definiranim odrednicama DPU-a Mali Baredi. Sanacija kanalizacijskog sustava moguća je uz primjenu pojačanog redovnog održavanja i oblaganje postojećih cijevi iznutra, CIPP (lining) tehnologija. Z utvrđivanje troška ove metode sanacije izrađeni su troškovnici radova temeljem dostupne dokumentacije u spisu. Troškovi u iznosu od 151.925,00 kuna sa PDV-om potrebni su za sanaciju sanitarne kanalizacije i iznos od 131.800,00 kuna sa PDV-om za sanaciju oborinske kanalizacije,a sve prema opisu i cijenama iz troškovnika priloženih u nalazu vještačenja.

U dopuni nalaza i mišljenja stalni sudski vještak za graditeljstvo Želimir Vasilj utvrđuje da je sanitarna kanalizacija izvedena:

- dionica od zgrade do RO 12 (priključenje na sanitarni kolektor F 6-projekt broj RN 47303 izrađen po Fluming d.o.o. Rijeka iz srpnja 2003., po projektu Vanjska fekalna i oborinska kanalizacija u zoni DPU-a Mali Baredi, projekt broj 2/04 izrađen po Opatija projekt-hidro d.o.o. Opatija iz svibnja 2004.
- dionica od RO 12 do RO 14.po projektu Sanitarna kanalizacija Liburnijske rivijere i zaleđa-kolektori sanitarne kanalizacije, vodoopskrbe i oborinske kanalizacije na području podsustava sanitarne kanalizacije cs Punta Kolova, projekt broj RN 4703 izrađen po Fluming d.o.o. Rijeka iz srpnja 2003.

Nadalje, oborinska kanalizacija izvedena je:

- dionica od zgrade do okna 8 bez projekta,
- dionica od okna 8 do okna 12 odnosno okna RO 12 po projektu Vanjska fekalna i oborinska kanalizacija u zoni DPU-a Mali Baredi Opatija, projekt broj 2/04 izrađen po Opatija projekt-hidro d.o.o. Opatija iz svibnja 2004.,
- dionica od okna RO 12 do okna RO 14 situaciono po projektu Sanitarna kanalizacija Liburnijske rivijere i zaleđa-kolektori sanitarne kanalizacije, vodoopskrbe i oborinske kanalizacije na području podsustava sanitarne kanalizacije cs Punta Kolova, projekt broj RN 4703 izrađen po Fluming d.o.o. Rijeka iz srpnja 2003.

Vodovod i hidrantska mreža izvedeni su u cijelosti prema projektu Vanjski vodovod u zoni DPU-a Mali Baredi Opatija, projekt broj 1/04 izrađen po Opatija projekt-hidro d.o.o. Opatija iz svibnja 2004. Asfaltiranje nerazvrstane ceste A. Mihića izvedeno je bez projekta. Parkiralište na z.č. 1029/58 k.o. Veprinac izvedeno je bez projekta. Vještak je utvrdio da građevinska dozvola koja obuhvaća dio infrastrukture na predmetnoj lokaciji je građevna dozvola za gradnju kolektora sanitarne kanalizacije,

vodoopskrbe i oborinske kanalizacije na području podsustava sanitarne kanalizacije CS Punta Kolova. Investitor je Komunalac d.o.o. Opatija, dozvola klase: UP/I-361-03/03-01/00212, ur. broj 2170-85-01-03-04/KJ izdana 25. studenog 2003. u Opatiji, projekt broj RN 47303 Sanitarna kanalizacija Liburnijske rivijere i zaleđa-kolektori sanitarne kanalizacije, vodoopskrbe i oborinske kanalizacije na području podsustava sanitarne kanalizacije CS Punta Kolova. Ostale navedene građevinske dozvole ne obuhvaćaju infrastrukturu na predmetnoj lokaciji.

Tuženici su se pismeno očitovali na zaprimljene nalaze vještaka.

Stalni sudski vještak Želimir Vasilj u pisanom očitovanju ističe da je njegov nalaz dan temeljem dostupne dokumentacije u spisu. Komisija za tehnički pregled koju čine sudionici u gradnji, javnopravna tijela, investitor utvrđuju sve dokaze temeljem kojih se obavlja tehnički pregled,a nakon čega se izdaje uporabna dozvola,te on kao vještak ne može komentirati službeno mišljenje tog tijela. Navedeni iznos troška sanacije je okvirni troškovnik temeljen na podacima kojima se trenutno raspolaže. Točan iznos sanacije znati će se nakon izrade projekta ili elaborata sanacije cjevovoda. Nadalje, na pitanje da li pouzdano može reći da će nadležno tijelo izdati građevnu dozvolu za one radove za koje nije izdana odnosno koji su djelomično odrađeni prema građevinskoj dozvoli ne može odgovoriti jer za to nije mjerodavan. Nije mu poznato koliko bi iznosili troškovi izrade projektne dokumentacije nužne za ishodovanje građevne i uporabne dozvole sa pripadajućim troškovima. Glede odgovora na pitanje koja je cijena na tržištu za navedene radove u odnosu na iznose iz okončane situacije, smatra da bi se najkvalitetniji odgovor dobio od drugotuženika koji je putem javnih natječaja upoznat sa realnim cijenama tih radova na tržištu. Ne može odgovoriti na pitanje da li ima izgleda da se nakon 10 godina od izvođenja radova od nadležnog tijela ishodi građevna dozvola. Vještak je odgovore dao prema dostupnoj tehničkoj dokumentaciji, pregledom instalacija na terenu i temeljem tehničkih propisa i pravila struke.

U svom iskazu stalni sudski vještak Suzana Badžek navodi da je nakon 10 godina korištenja i utjecaja raznih čimbenika sadašnje stanje moguće,ali da to nije pravilo.

U svom iskazu Želimir Vasilj navodi da je za područje od Voloskog do Punta Kolove izdano 4 građevinske dozvole. Od toga se na konkretan slučaj odnosi klasa: UP/I-361-03/03-01/00212 od 25.11.2003. po projektu Fluming d.o.o.,a pod građevinskom dozvolom pokriveno je 68 metara. Cijela dužina iznosi 128 metara koja je u funkciji. Za onaj dio za koji nije izdana građevna dozvola, ukoliko bi se objekat htio zadržati u prostoru, potrebno je zatražiti izmjenu građevne dozvole. Potrebno je ishoditi lokacijsku dozvolu,a svakako novu projektnu dokumentaciju što je uvijek obveza investitora. Građevna knjiga da je sigurno mjerodavna za količine i cijene izvedenih radova,a vještak je svoju kalkulaciju radio na temelju podataka kojima je raspolagao. Svakako bi kao mjerodavne prihvatio podatke drugotuženika koji se bavi navedenim i sličnim radovima kao svojom djelatnošću.

U pisanoj dopuni nalaza, stalni sudski vještak Želimir Vasilj izvršio je analizu cijena za istu vrstu radova, na bazi tri okončane situacije dostavljene po drugotuženiku i iste usporedio sa cijenama iz okončane situacije tužitelja, te je izračunao prosječnu cijenu od 1.492,31 kn/m za sanitarnu kanalizaciju i 1.171,28

kn/m za oborinsku kanalizaciju, te shodno tome prikazao vrijednost radova izvedenih po tužitelju, za dionice sa građevnom dozvolom i dionice bez građevinske dozvole, te ukupnu cijenu.

U pisanoj dopuni nalaza stalni sudski vještak Suzana Badžek navodi da dionica sanitarne (fekalne) kanalizacije nije izvedena u punom profilu već je izvedena samo dionica od RO 12 do RO 14 u dužini od 68 m. Radovi na sanitarnoj odvodnji od zgrade do RO 12 nisu obuhvaćeni građevinskom dozvolom i glavnim projektom. Zaključno ističe da radovi na sanitarnoj odvodnji nisu izvedeni u potpunosti po važećoj građevinskoj dozvoli i potrebno je zatražiti izmjenu građevinske dozvole. Radovi na sanitarnoj odvodnji od zgrade do RO 12 nemaju građevinsku dozvolu i potrebno ju je ishoditi. Predloženi način sanacije opisan u nalazu od 19. lipnja 2015. ne zahtijeva ishođenje građevinske dozvole jer su to radovi na pojačanom održavanju sustava. O ispitivanju vodonepropusnosti kanalizacije od 14. ožujka 2005. očitovala se u nalazu pod točkom 3.2.2.

Svjedok Darko Štefan bio je glavni nadzorni inženjer za građevinske radove angažiran od strane tužitelja. Sjeća se da se radilo o radovima unatrag 10 godina,a težište je bilo na konstrukciji budući je svjedok statičar. Računao je kosntrukciju jer se radilo o firmi koja je radila projekt,a on je njihov stalni suradnik. Radovi su izvedeni kvalitetno, u 10 godina nije bilo primjedbi u pogledu pukotina ili drugog što bi ukazivalo na nestabilnost građevine,a izvršena je i primopredaja.

Dopunski saslušan, stalni sudski vještak Želimir Vasilj iskazao je da u cijelosti ostaje kod datog nalaza i očitovanja. Ponude ishođene od društva Komunalac d.o.o. su nešto niže i teško ih je usporediti s obzirom da navedeno društvo mora postupati po propisima o javnoj nabavi i uzeti najnižu cijenu. Prema iskustvu vještaka, cijena kojom su baratali iznosila je od 1.600,00 kn do 2.200,00 kn, pa smatra u ovom slučaju da bi ista iznosila 2.000,00 kn. Ne može se izjasniti o cijeni koštanja cijevi u ponudi društva Produkt d.o.o. Nije uobičajeno da dobava cijevi košta 2.500,00 kn,a ugradnja pola milijuna,no investitor uglavnom nabavlja materijal.

Ovaj sud prihvaća nalaze i mišljenja stalnih sudskih vještaka za graditeljstvo Želimira Vasilja i Suzane Badžek,te ih cijeni stručnim i korektnim Vještaci su temeljito pristupili vještačenjima,a nalazi su izrađeni na temelju raspoložive dokumentacije.

Tužitelj je u ovom postupku ustao tužbom u kojoj navodi da su predmet ovog postupka radovi koje je tužitelj izveo na objektima komunalne infrastrukture čija je izgradnja obveza Grada Opatije prema DPU Mali Baredi odnosno kojima upravlja drugotuženik. Vrijednost izvedenih radova da iznosi 1.339.078,20 kuna,a odnose se na radove izgradnje kompletne fekalne kanalizacije, vodovodne kanalizacije, oborinske kanalizacije, izgradnju trafostanice, telefonskih instalacija, asfaltiranje ceste i parkirališta.

U odnosu na prvotuženika Grad Opatiju u ponovljenom se postupku raspravlja o cjelokupnom iznosu od 1.337.088,43 kune, dok se u odnosu na drugotuženika Liburnijske vode raspravlja o iznosu od 828.194,49 kuna budući je u odnosu na njega pravomoćno odbijen tužbeni zahtjev za iznos od 508.893,94 kune koji se odnosi na radove asfaltiranja i izgradnje parkirališta.

Sukladno uputi Županijskog suda, okolnost da bi od strane drugotuženika opisani radovi bili potvrđeni kao ispravni i podobni za javnu upotrebu, te da bi isti bili izvedeni u skladu sa DPU ne znači da bi već samim time tuženici stekli korist njihovim izvođenjem, jer navedeno ne otklanja obvezu ishodovanja odgovarajućih dozvola ukoliko su iste bile potrebne za izvedene radove U tom smisli da samo po sebi nije odlučno niti to što je na izgrađenu infrastrukturu priključeno 18 subjekata od kojih tuženici naplaćuju usluge u skladu sa odredbama ZKG- jer prvotuženik tvrdi da vlasnicima stanova u izgrađenom objektu tužitelja naplaćuje komunalnu naknadu s obzirom na to da je ista priključena na krajnju točku njegove infrastrukture, dakle onu koja nije predmet tužbenog zahtjeva.

Županijski sud upućuje da bi sporni pravni odnos prije svega trebalo raspraviti u odnosu na odgovarajuće odredbe Zakona o obveznim odnosima o stjecanju bez osnove, prije svega odredbe članka 210. i 218. tog Zakona.

Članak 210. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine Narodne novine 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01-ZOO/91) propisuje da kad dio imovine jedne osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u pravnom poslu ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti tu imovinu. Ako vraćanje imovine nije moguće dužan je nadoknaditi vrijednost ostvarene koristi. Pod prijelazom imovine podrazumijeva se i stjecanje koristi izvršenom radnjom. Obveza vraćanja imovine odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

Članak 218. ZOO/91 propisuje da tko za drugog učini kakav izdatak ili nešto drugo što je ovaj po zakonu bio dužan učiniti, ima pravo zahtijevati naknadu od njega.

Na temelju provedenog dokaznog postupka, ovaj sud cijeni da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan,a s obzirom na nastavno obrazloženje odlučeno je ne provoditi dokaz saslušanjem svjedoka Marijana Stelle na okolnost kvalitete izvedenih radova, kao nepotreban.

Tužitelj tvrdi da je kao investitor višestambene zgrade izgrađene na k.č. 1029/58 k.o. Veprinac bio u situaciji da je morao prihvatiti izvođenje radova komunalne infrastrukture, što je i izveo do kraja 2003.

Provedenim vještačenjima utvrđeno je da je za područje od Voloskog do Punta Kolove izdano 4 građevinske dozvole. Od toga se na konkretan slučaj odnosi klasa: UP/I-361-03/03-01/00212 od 25.11.2003. po projektu Fluming d.o.o.,a pod građevinskom dozvolom pokriveno je 68 metara. Cijela dužina iznosi 128 metara koja je u funkciji. Za onaj dio za koji nije izdana građevna dozvola, ukoliko bi se objekat htio zadržati u prostoru, potrebno je zatražiti izmjenu građevne dozvole. Dakle, dionica sanitarne (fekalne) kanalizacije nije izvedena u punom profilu već je izvedena samo dionica od RO 12 do RO 14 u dužini od 68 m. Radovi na sanitarnoj odvodnji od zgrade do RO 12 nisu obuhvaćeni građevinskom dozvolom i glavnim projektom. Radovi na sanitarnoj odvodnji nisu izvedeni u potpunosti po važećoj građevinskoj dozvoli i potrebno je zatražiti izmjenu građevinske dozvole. Radovi na sanitarnoj odvodnji od zgrade do RO 12 nemaju građevinsku dozvolu i potrebno ju je ishoditi. Izvedena instalacija bila je ispravna u vrijeme primopredaje radova. Ugrađeni profili cijevi sukladni su sa definiranim odrednicama DPU-a Mali Baredi.

Dana 07. siječnja 2015. izvršeno je CCTV ispitivanje sekcija javne odvodnje oborinske kanalizacije na lokaciji Antona Mihića, te CCTV ispitivanje sekcija javne odvodnje sanitarne kanalizacije na istoj lokaciji, te su utvrđeni nedostaci.

Treba reći da činjenica što instalacije odnosno infrastruktura koju je vlastitim sredstvima izgradio korisnik, odnosno tužitelj, postaju vlasništvo komunalnog društva koje je na te instalacije priključilo i druge korisnike, ne obvezuje drugotuženika da participira u troškovima izgradnje ukoliko ugovorom nije predviđeno što drugo,a nedvojbeno je da nikakav ugovor nije zaključen. Stoga, kada bi i postojala obveza tuženika na isplatu traženog, nema uvjeta da isti solidarno snose navedeni trošak jer bi obvezu plaćanja mogao imati svaki tuženik za onaj dio imovine koji je prešao na njega.

Pružanje komunalnih usluga važno je pitanje svake lokalne zajednice. Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave na temelju Programa mjera za unaprjeđenje stanja u prostoru i potrebe uređenja zemljišta, u skladu sa dokumentima prostornog uređenja, donosi Program gradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture za svaku godinu.

Izgradnja novih objekata i uređaja komunalne infrastrukture nekad se javlja kao pretpostavka za obavljanje komunalnih djelatnosti, pa se u konkretnom slučaju desilo da je tužitelj u svrhu obavljanja djelatnosti za koju je registriran krenuo sa investicijom izgradnje višestambene zgrade na području gdje za takvu investiciju nisu bili izgrađeni nužni objekti i uređaji komunalne infrastrukture ,a koji su tužitelju kao investitoru bili potrebni kako bi realizirao svoj projekt. U takvim situacijama nije neuobičajeno da investitor i jedinica lokalne samouprave zaključe ugovor o izgradnji komunalne infrastrukture kojima se tada uređuju njihovi međusobni odnosi, a što je tužitelj propustio učiniti.

Nadalje, u situaciji kada je nedvojbeno da su radovi izvedeni bez ishođene građevne dozvole u pretežitom, većem dijelu, ne može se govoriti o pravno relevantnom prijelazu imovine tužitelja u imovinu tuženika niti su tuženici na takav način stekli korist. Legalitet odnosno usklađenost objekta sa dokumentima prostornog uređenja jedan je od čimbenika koji utječu na procjenu vrijednosti nekretnine, a objekt koji je izgrađen bez građevne dozvole ukoliko se ne može uskladiti sa dokumentima prostornog uređenja (za što je potrebno pokrenuti odgovarajući postupak kod nadležnog tijela) nije moguće zadržati u prostoru.

U konkretnom slučaju tužitelj se ne može pozvati niti na odredbe članka 222. st.1. i 2. i 223. ZOO/91 jer da bi se moglo govoriti o poslovodstvu bez naloga potrebno je da je tužitelj u svemu postupao kako treba i da je radio ono što su okolnosti zahtijevale,kao i da se radi o poslu koji je koristan za tuženike. Teret dokaza za navedeno je na tužitelju,a po ocjen ovoga suda tužitelj nije postupao u svemu kako je trebao jer se kao prvo nije obratio prvotuženiku radi ishođenja suglasnosti i zaključenja ugovora o financiranju i izgradnji uređaja komunalne infrastrukture,a k tome je radovima pristupio bez potrebnih dozvola.

Tužitelj je podneskom od 17. rujna 2018. preinačio tužbeni zahtjev na način da predlaže da se tuženicima naloži isplata iznosa od 1.337,088,43 kune trgovačkom društvu Octans d.o.o., zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. U privitku podnesak u spis je dostavio Ugovor o ustupu tražbine koje je tužitelj zaključio sa

trgovačkim društvom Octans d.o.o. Rijeka dana 18. veljače 2013., prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem, koji je otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci posl. broj St-53/2017 od 13. listopada 2017.

Sud nije prihvatio preinaku budući se radi o predmetu koji je započeo 04. ožujka 2008. i koji je sazrio za presuđenje, a k tome je ugovor o ustupanju tražbine zaključen pet godina prije nego li je tužitelj o istome izvijestio sud. Neovisno o navedenom, obrazlaže se kako slijedi.

Ustup tražbine definiran je odredbom članka 80. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 -ZOO). Vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi ili koja s epo svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju.

Tužitelj je nakon ustupanja tražbine trećoj osobi tijekom parnice i nadalje ovlašten voditi je u smislu članka 195. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 62/07, 84/08, 123/08 i 57/11, 25/13, 89/14 - ZPP) ali više ne može osnovano zahtijevati da se sporno potraživanje isplati njemu, već samo da predmetno potraživanje umjesto njemu bude isplaćeno osobi kojoj je tražbinu ustupio (Žup. sud u Zagrebu, Gž-2862/17), koju je preinaku tužitelj predložio,ali koju preinaku sud nije prihvatio iz razloga koji su već obrazloženi,ali posebice iz razloga što se tužbeni zahtjev nalazi neosnovanim u cijelosti, pa se preinaka kao takva ne nalazi svrishodnom, posebice što je predloženom preinakom ponovno obuhvaćen i dio o kojem je već pravomoćno odlučeno. Slijedom navedenog, prigovor nedostatka aktivne legitimacije ne nalazi se osnovanim.

Navod da bi tražbina prestala postojati ukoliko nije prijavljena u stečajnom postupku, po ocjeni ovoga suda nije utemeljena na zakonskim propisima budući se tužitelj kao pravna osoba u stečaju u ovoj situaciji javlja kao vjerovnik koji je k tome ustupio (naplatno) tražbinu i prije nego li su nastupile pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka.

U konačnici, tuženici su istaknuli prigovor zastare.

Tužitelj je ustao tužbom protiv tuženika radi isplate dana 04. ožujka 2008. radi stjecanja bez osnove.

Tužitelj je radove za koje potražuje naknadu izvršio do kraja 2003.

Navedeno potraživanje zastarijeva u općem zastarnom roku od pet godina. Zastara potraživanja iz stjecanja bez osnove do kojeg je došlo ulaganjem tuđeg rada i sredstava počinje teći od prestanka korištenja tog rada odnosno sredstava odnosno od dana kada je neosnovano obogaćen stekao mogućnost da ubire korist od izvršenih ulaganja. U konkretnom slučaju radovi su izvršeni krajem 2003.,a tužitelj je tužbom ustao 08. ožujka 2008., pa ovaj sud cijeni da prigovor zastare nije osnovan.

Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 154. st.1. ZPP-a.

Vrijednost predmeta spora iznosi 1.339.078,28 kuna što znači da trošak jedne radnje u punom iznosu iznosi 1338 bodova x 10 kuna, odnosno iznosi 13.380,00 kuna.

Naknada troškova odmjerena je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Prvotuženiku pripada naknada troška za pristup na dva ročišta 12.09.2017. i 17.09.2018. (Tbr.9.1.), sastav podneska od 28.02.2018. (Tbr.8.1.), sve uvećano za trošak PDV-a od 25% (Tbr.42.), trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu 2.500,00 kuna i trošak sudske pristojbe na žalbu 6.250,00 kuna, kao i trošak vještačenja u visini od 3.890,00 kuna koji se odnosi na trošak stalnog sudskog vještaka Suzane Badžek. Prvotuženik je odbijen sa preostalim dijelom zahtjeva za naknadom troška vještačenja budući će mu iznos od 1.100,00 kuna biti vraćen kao neutrošen, kao i sa preostalim dijelom sudskih pristojbi budući je iz spisa razvidno koji iznos je plaćen na ime odgovora na tužbu i na žalbu,a to nije traženi iznos.

Drugotuženiku pripada naknada troška u visini sudskih pristojbi na odgovor na tužbu 2.500,00 kuna i na žalbu 5.000,00 kuna.

U Opatiji, dana 26. listopada 2018.

S u d a c:

Senka Kirša v.r.

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu.
Žalba se podnosi pismeno u tri primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik
Roberta Burazer

Dna:
1. Pun. tužitelja
2. Pun. prvotuženika
3. Pun. drugotuženika